

# НОВЫ ЧАС



## КАНВЕЕР СМЕРЦІ

Стар. 6

## БЫЛО Б КАМУ ЕСЦІ

Лічыцца, што здатныя на многае беларусы асаблівых поспехаў дасягаюць у вырошчванні бульбы. Як і амаль кожны міф, гэты выкарыстоўваецца ўладай для доказу сваёй еднасці з народамі

Стар. 5

## АФРЫКАНСКАЕ ПРЫДНЯСТРОЎЕ

У непрызнанай міжнародным грамадствам афрыканскай краіне Самалілэнд па выніках выбараў адбылася мірная перадача ўлады апазіцыі.

Выпадак для афрыканскіх шыратаў незвычайны

Стар. 13

## «ВАЎКІ»: УЦЁКІ З БЕЛАРУСКАЙ ЗОНЫ

Стар. 14



ЧЫТАЙЦЕ  
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

НАРАЧ: ПАГРОЗА  
МАДЭРНІЗАЦЫІ

Нарыс Вольгі Хвоін

▶ З НАГОДЫ

# ПАСОЛ ДОБРАЙ ВОЛІ

Вольга ХВОІН

У Мінск у разгар перадвыбарчай кампаніі прыляцела лідэр суседняй дзяржавы. Дзяржавы — сябра ЕС, дзяржавы, якая актыўна падтрымлівае беларускую апазіцыю, і якая, відавочна, не супраць наводзіць эканамічныя масты з Беларуссю пад кіраўніцтвам Лукашэнкі.

Прэзідэнт Літвы Даля Грыбаўскайтэ прыбыла ў Мінск з рабочым візітам. Прымаючы спадарыню Грыбаўскайтэ, Аляксандр Лукашэнка заявіў, што дзяржавы-суседкі маюць агульныя праблемы: «Мы з вамі знаходзімся ў неспрыяльным становішчы. Трэба думаць, як нам забяспечваць сваю незалежнасць». Традыцыйна незалежнасць у Беларусі завязана на энерганосібты. Варыянты выкарыстання порту ў Клайпедзе для перавалкі венесуэльскай нафты і транспарціроўкі беларускіх калійных угнаенняў абмяркоўваліся раней.

Тым больш, што транспартнае супрацоўніцтва з Літвой актуальнае, бо не так даўно Беларусь наведваў прэзідэнт Венесуэлы Уга Чавес. У выніку было падпісанае пагадненне на пастаўку 30 мільёнаў тон нафты на працягу наступных трох гадоў.

Пра транзіт венесуэльскай нафты Беларусь і Літва дамовіліся яшчэ на пачатку кастрычніка. Гендырэктар «Klaipėdos nafta» Рокас Масюліс заявіў, што цягам года плануецца перавезці прыкладна 2,5 мільёна тон нафты. «Да канца кастрычніка нашы гаспадарчыя суб'екты і Літоўская чыгунка падпішучы дамовы, па якіх са снежня цягам



двух гадоў мы транспартуем менш за 2,5 мільёна тон нафты праз Клайпедскі порт па чыгунках Літвы і Беларусі на нашы нафтаперапрацоўчыя прадпрыемствы», — паведамаў першы намеснік прэм'ер-міністра Беларусі Уладзімір Сямашка.

Год таму Аляксандр Лукашэнка сустракаўся ў Вільне са спадарыняй Грыбаўскайтэ, пасля чаго сказаў, што «вельмі задаволены» перамовамі з прэзідэнтам Літвы і што палітыкі «аб усім дамовіліся». Перамовы ў Мінску таксама прайшлі на пазітыўнай наче. Лукашэнка зазначыў, што Беларусь і Літва дэманструюць добрую дынаміку таваразвароту, таму ёсць магчымасць выйсці ў 2011 годзе на 1 мільярд долараў. У мінулым годзе двухбаковы таваразварот склаў 565,6 мільёна долараў, або 66,3% да ўзроўню 2008

года. У Беларусі функцыянуюць 410 прадпрыемстваў з удзелам літоўскага капіталу, а ў Літве — больш за 200 прадпрыемстваў з удзелам беларускага.

Далю Грыбаўскайтэ ў колах апазіцыі пачалі папракаць за гэты візіт — маўляў, падтрымлівае Лукашэнку ў вырашальных часы. Але прэзідэнт Літвы не праігнаравала і агульнаеўрапейскія каштоўнасці. Яна нагадала, што ў наступным годзе Літва будзе старшынстваваць у АБСЕ. «У гэтых рамках мы хочам дапамагчы Беларусі, быць побач падчас выбараў, дапамагчы быць больш адкрытай і прызнанай у Еўропе, — сказала спадарыня Грыбаўскайтэ. — Літва гатовая супрацоўнічаць і абараняць інтарэсы Беларусі ў Еўрасаюзе настолькі, наколькі Беларусь будзе гэтага хацець».

Еўрапейскі саюз адышоў ад палітыкі ізаляцыі, дык, адпаведна, еўракамісары цешацца надзеяй, што нават невялікія крокі ў бок дыялогу з рэжымам Лукашэнкі будуць мець пазітыўны вынік. Аглядальнік Раман Якаўлеўскі гаворыць, што гэты візіт для многіх быў нечаканы. «Безумоўна, ініцыятыва належыць не толькі Вільне, згоду даў і Брусель, то бок мае месца скаардынаваная палітыка. Фактычна гэты візіт ёсць выказаннем падтрымкі Аляксандру Лукашэнку. Цікава, што Літоўская Рэспубліка мае ўплывовы парламент, але яго голас мы не пачулі на гэты конт, што выклікае пэўныя непаразуменні», — лічыць эксперт.

Важна, што спадарыня Грыбаўскайтэ і міністр замежных справаў Літвы Аўдроніс Ажу-

баліс сустрэліся і з прадстаўніцамі апазіцыі, цяперашнімі патэнцыйнымі кандыдатамі ў прэзідэнты — Рыгорам Кастусёвым, Яраславам Раманчуком, Уладзімірам Някляевым, Андрэем Саннікавым, Віталем Рымашэўскім. Падчас сустрэчы Даля Грыбаўскайтэ сказала, што выказала Аляксандру Лукашэнку занепакоенасць ходам прэзідэнцкай кампаніі, спадзяванні, што выбары будуць празрыстыя і дэмакратычныя з допускам беларускіх і замежных назіральнікаў да падліку галасоў. Літоўскія палітыкаў цікавіла і перспектыва аб'яднання беларускіх кандыдатаў у прэзідэнты, на што быў адказ — пасля рэгістрацыі будзе сустрэча дзеля абмеркавання такой магчымасці.

Ці не важнейшы вынік візіту літоўскай дэлегацыі — падпісанне дамовы аб парадку ўзаемных паездак жыхароў памежных тэрыторый Беларусі і Літвы. Жыхары памежных тэрыторый нарэшце змогуць перасякаць мяжу і знаходзіцца на памежнай тэрыторыі іншай дзяржавы з адмысловым дазволам на руках на адлегласці да 50 кіламетраў ад мяжы цягам 90 дзён у паўгода. Права на працу гэтыя дазволы не даюць, але мара адкрытага Еўрасаюзу для многіх будзе бліжэй.

Раман Якаўлеўскі падпісанне дамовы называе «добрам знакам», але гаворыць, што пытанне таго, як рэальна запрацуе дамоўленасць, застаецца адкрытым. «Я хачу нагадаць, што пасля падпісання неабходна ратыфікацыя дакументу парламентам, а затым мусіць быць рэзальюцыя прэзідэнтаў. Мяркую, што ў літоўскім парламенце будуць дэбаты на гэту тэму. Да слова, падобныя пагадненні ляжаць на сталах у беларускіх чыноўнікаў, але тычацца яны Польшчы і Латвіі. Увогуле, я б сказаў, што гэты паварот з перасячэннем беларуска-літоўскай мяжы сведчыць пра тое, што ёсць эфектыўная і таямнічая дыпламатыя беларускага МЗС, бо пытанне падвісла амаль на год, а пасля так нечакана было вырашана», — каментуе падпісанне дакументу аглядальнік Якаўлеўскі.

## ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

# ХТО? ХТО? ХТО?

20-га кастрычніка  
2004 года была забітая  
наша калега,  
вядомы журналіст

Рэпарцёры —  
не палітыкі.  
Журналісты — не суддзі.  
Але зафіксаваныя  
рэпарцёрамі факты  
дазваляюць судзіць і  
ацэньваць нават тое,  
што палітыкі хаваюць  
ад людскіх вачэй.  
Няма рэпарцёра —  
няма суда?  
Хто забіў  
Вераніку Чаркасаву?  
Чаму злачынца  
дагэтуль не знойдзены?



Вераніка  
ЧАРКАСАВА  
ЧАМУ?

ГА «Беларуская  
асацыяцыя  
журналістаў»  
патрабуе праўды!

## БІЗНЕС

# ДЗЯРЖАВА ЧАКАЕ

Вольга ХВОІН

Да прэзідэнцкіх выбараў  
плануецца прыняць  
дырэктыву аб лібералізацыі  
эканамічнай дзейнасці.  
Пра гэта паведаміў намеснік  
міністра эканомікі Беларусі  
Андрэй Тур.

Праект дырэктывы № 4 аб  
далейшай лібералізацыі экано-  
мікі і разняволенні прадпры-  
мальніцкай ініцыятывы цяпер  
знаходзіцца на разглядзе ўрада.  
Бліжэйшым часам праект будзе  
дапрацаваны і затым накіраваны  
ў Адміністрацыю прэзідэнта. Тур  
назваў дырэктыву палітычным  
дакументам, які вызначае стра-  
тэгію дзейнасці дзяржавы.

У праект уключаныя як пры-  
нцыпова новыя для беларускага  
заканадаўства нормы, так і  
«ўказанне на неабходнасць  
актывізацыі ўжо замацаваных  
нарматыўных актаў і дзеянняў  
у дачыненні да суб'ектаў гаспа-  
дарання».

Таксама да канца бягучага  
года будзе падрыхтаваны праект  
закона аб дзяржаўна-прыватным  
партнёрстве. Гэты законапраект  
дазволіць замацаваць неабход-  
насць і прыярытэтнасць уза-  
мавыгадных кантактаў з пры-  
ватным сектарам, аб'яднае ўсе  
ключавыя моманты, звязаныя з  
рэалізацыяй такога партнёрства.  
Паралельна ў краіне распрацоў-  
ваецца шэраг іншых дакументаў,  
накіраваных на стварэнне спры-  
яльных умоў для ажыццяўлення  
прадпрымальніцкай дзейнасці.

Пастаўлена задача да канца  
2015 года давесці долю пры-  
ватнага сектара ў ВУП да ад-

ной трэці. Цяпер яна складае  
прыкладна дзясятую частку.  
«Важна, колькі малы і сярэдні  
бізнес будучы даваць прыбытку  
на чалавека. Калі напрыканцы  
пяцігодкі мы выйдзем на 50  
тысяч долараў на аднаго заня-  
тага чалавека і на павелічэнне  
долі малога і сярэдняга бізнесу  
ў эканоміцы, гэта будзе вельмі  
добра», — зазначыў Тур.

Нагадаў Андрэй Тур і пра на-  
мер кіраўніцтва Беларусі ўвайсці  
ў лік першых трыццаці краін  
у рэйтынг Сусветнага банку  
Doing Business. Дырэктыва № 4  
і падрыхтаваны праект плану  
мерапрыемстваў на 2010–2011  
гады па паляпшэнні ўмоў для  
вядзення бізнесу мусяць дапа-  
магчы забяспечыць высокае  
месца Беларусі ў рэйтынгу  
Сусветнага банка. Бліжэйшая  
ацэнка будзе давацца па выні-  
ках зробленага да 1 красавіка  
2011 года, а па пазіцыі «Падат-  
каабкладанне» (слабае месца  
Беларусі) — да 1 студзеня.

Чыноўнік не адмаўляе таго,  
што эканамічны крызіс падкасіў  
фінансавыя справы Беларусі,  
аднак ён не адмовіў і таго, што з  
1 студзеня 2011 года ў краіне зноў  
будзе падвышана мінімальная  
заработная плата да 450 тысяч  
рублёў. З 1 лістапада бягучага  
года яна ўсталявана ў памеры  
400 тысяч рублёў. «Пакуль гэтыя  
планы захоўваюцца. Паглядзім,  
як паўплывае на макраэканамі-  
чную сітуацыю рост тарыф-  
най стаўкі першага разраду з 1  
лістапада 2010 года», — сказаў  
Андрэй Тур. Разважаючы пра  
мэтазгоднасць падвышэння  
заробку, ён нагадаў, што летась  
Беларусь, у адпаведнасці з рэ-  
камендацыямі Міжнароднага  
валютнага фонду, абмежавала  
рост зароботнай платы.

## ВЫБАРЫ

# ЛЯБЕДЗЬКА ЗВЯРНУЎСЯ Ў ГЕНПРАКУРАТУРУ

Генадзь КЕСНЕР

Старшыня Аб'яднанай  
грамадзянскай партыі Анатоль  
Лябедзька накіраваў чарговы  
зварот на імя Генеральнага  
пракурора Беларусі Рыгора  
Васілевіча.

Зварот звязаны з публікацыяй  
у недзяржаўнай газеце «Народная  
воля» інтэрв'ю з падпалкоўнікам  
міліцыі ў запасе Мікалаем Каз-  
ловым, які засведчыў грубыя  
парушэнні выбарчага заканадаў-  
ства падчас апошніх парламенцкіх  
выбараў, якія прайшлі ў 2008 годзе.  
Пра гэта лідэр АГП паведаміў  
на прэс-канферэнцыі.

Нагадаем, што на той час  
дзейсны падпалкоўнік міліцыі  
27 верасня 2008 года стаў сведкам  
масавага ўкідвання ў скрыню для  
галасавання бюлетэняў падчас

датэрміновага галасавання на  
выбарчым участку № 463 Стараві-  
ленскай выбарчай акругі № 105 у  
Мінску, дзе адным з кандыдатаў у  
дэпутаты Палаты прадстаўнікоў  
быў Анатоль Лябедзька.

«Дадзеная публікацыя, з майго  
пераканання, патрабуе заха-  
даў пракурорскага рэагаван-  
ня, — адзначае ў сваім звароце  
старшыня АГП. — У дадатак да  
выкладзенага паведамляю, што  
мною як кандыдатам у дэпутаты  
па Старавіленскай выбарчай  
акрузе ў кастрычніку 2008 года  
быў накіраваны зварот у ЦВК аб  
ануляванні вынікаў галасавання  
ў сувязі са шматлікімі парушэн-  
нямі. Аднак па дадзеным звароце  
ніхто ніякага расследавання не  
праводзіў».

Па словах Анатоля Лябедзькі,  
падставаў для завядзення крими-  
нальнай справы ў Генпракурату-  
ры дастаткова.

Падпалкоўнік міліцыі ў запасе  
Мікалай Казлоў, які шмат часу

адпрацаваў у криминальным вы-  
шуку, перакананы: «Для таго, каб  
у гэтай сітуацыі высветліць усё да  
апошняга руху цела, патрабуецца  
вельмі мала часу, бо ўсе дзеянні  
ажыццяўляліся не дасведчанымі  
злачынцамі-криминальнікамі,  
а звычайнымі людзьмі, імёны  
якіх вядомыя. Гэта вельмі проста,  
галоўнае — было б жаданне»,  
— падкрэсліў Мікалай Казлоў.

Лябедзька паведаміў, што  
апошнім часам да яго звярнуліся  
два старшыні ўчастковых камісій  
з рэгіёнаў. «Абодва казалі: мы  
пакуль знаходзімся на службе,  
але ў нас ёсць пачкі бюлетэняў,  
якія ўкідвалі. То бок, гэта не мін-  
ская, а агульнабеларуская з'ява»,  
— рэзюмаваў кіраўнік АГП.

«Я мяркую звярнуцца да дэпу-  
тата Самасейкі (быў канкурэнтам  
А. Лябедзькі на парламенцкіх  
выборах) з заклікам пакаласці на  
стол мандат, які не быў атрыман  
ад выбаршчыкаў Старавіленскай  
акругі, а папросту скрадзены. У  
нармальнай дзяржаве пасля такіх  
выкрыванняў любы парламен-  
тарый павінен быў бы сам звяр-  
нуцца ў пракуратуру з просьбай  
правесці расследаванне і скласці  
з сябе паўнамоцтвы, пакуль гэта  
расследаванне не завершыцца»,  
— адзначыў Лябедзька.

## ЗАЯВА

# СПЫНІЦЬ ПЕРАСЛЕД!

Язэп ПАЛУБЯТКА

Студэнцкае прадстаўніцтва  
ЕГУ і Моладзевая ініцыятыва  
StudAlliance выказваюць  
заклапочанасць сітуацыяй,  
якая склалася вакол студэнта  
ЕГУ Мікалая Дзядка.

Мікалай Дзядок, студэнт 2  
курса завочнай формы наву-  
чання ЕГУ, ужо больш за месяц  
утрымліваецца ў СІЗА-1 Мінска.  
Неабгрунтаваны абвінавачанні  
не могуць не выклікаць занепако-  
енасці яго далейшым лёсам.

Хлопец быў затрыманы 3 ве-  
расня 2010 года ў якасці падаз-  
ронага па справе «Аб нападзе на  
амбасаду Расійскай Федэрацыі».

Не сабраўшы дастатковай  
колькасці доказаў, тэрмін ўтры-  
мання Мікалая працягнулі па  
іншай справе — «Аб нападзе на  
Дом прафсаюзаў».

Аднак калі абвінавачанне і па  
другім правапарушэнні не набы-  
ло належнай падставы, Мікалай  
быў затрыманы як падазроны па  
справе «Аб нападзе на аддзяленне  
«Беларусбанка».

Праз больш як 20 сутак арыш-  
ту, Мікалай быў абвінавачаны ва  
ўдзеце ў несанкцыянаванай ак-  
цыі ля Генштаба Беларусі, і 1 кас-

трычніка яму было прад'яўлена  
абвінавачанне па частцы 2 арты-  
кула 339 — «хуліганства».

Прадстаўнікі студэнцкай  
супольнасці ЕГУ прынялі ад-  
паведную заяву, дзе сказана:  
«Мы рашуча выступаем супраць  
варварскіх, абсурдных метадаў  
працы беларускіх спецслужбаў  
і праваахоўных органаў. Мы за-  
клікаем студэнцкую супольнасць  
Беларусі, незалежныя молад-  
зевыя арганізацыі, беларускіх  
праваабаронцаў, а таксама ўсіх,  
хто занепакоены бесперапын-  
най самаўпраўнасцю і беззакон-  
нем, што пануюць у беларускіх  
сілавых ведамствах, праявіць  
салідарнасць ва ўсеагульнай  
маральнай падтрымцы Мікалая  
Дзядка, далучыцца да патраба-  
вання неадкладна вызваліць яго  
з-за кратаў і спыніць пераследы  
грамадска актыўнай моладзі».

## ВЫСТАВА

# ПРАЗ РЭХА ЦІШЫНІ

Алена ВАРАЖБЕЙ

У Нацыянальным мастацкім  
музеі адкрылася выстава  
дзіцячых карцін «Рэха  
цішыні». У жыцці іх аўтараў,  
выхаванцаў творчай майстэрні  
«Фарба», няма гукаў. Гэта дзеці  
з цяжкімі парушэннямі слыху.  
Свой унутраны свет і пачуцці  
вобразах.

Разам з малюнкамі на выставе  
прадстаўлены і фотаздымкі іх  
аўтараў, якія зрабіла Марына  
Бацюкова. Яна паказала юных  
мастакоў у звычайнай для іх абста-  
ноўцы, падчас творчай працы і  
зносін паміж сабой. Перапэцка-  
ных фарбамі, задумлівых, радас-  
ных, здзіўленых, гарэзлівых.

У карцінах дзяцей пераважае  
абстрактны жывапіс. І, як лічаць  
адмыслоўцы, гэта не толькі таму,

твазнаўца Наталля Сяліцкая,  
— творчасць ім унутры дапама-  
гае». Акрамя асноўнай, мастац-  
кай задачы, ініцыятары выставы  
хацелі сваім праектам стварыць  
культурную прастору, у якой бы  
гэты дзеці камфортна сябе адчу-  
валі. І маглі самарэалізавацца  
адэкватна сваім магчымасцям.  
«У гэтым праекце ёсць і мастац-  
кія вартасці, і сацыяльныя асно-  
вы. Таму мы зараз бярэм тэндэн-  
цыю рабіць сацыяльна-мастацкія  
праекты, дзе ёсць і тое, і другое»,  
— зазначыла Сяліцкая.

У Нацыянальным мастацкім  
музеі гэта ўжо другая падобная  
выстава. У 2005 годзе пад назвай  
«Свет іншымі вачыма» дэман-  
стравалася экспазіцыя выхаван-  
цаў гэтай жа творчай майстэрні.  
Выстава «Рэха цішыні» будзе  
праходзіць да 27 кастрычніка.





## ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

## ТОЛЬКІ СПАКОЙ!

Сяргей САЛАЎЕЎ

Пакуль прэтэндэнты ў прэзідэнты распіхваюць адзін аднаго ў барацьбе за кандыдацтва, Аляксандр Лукашэнка дэманструе дзіўны спакой. Быццам «навапісі» з'ёў. Здаецца, да яго дайшло пасланне Крамля, дасланае яму праз Нарышкіна і беларускіх журналістаў: «Вярніся, я ўсё дарую!» Нават пытанне выбараў, паднятае падчас візіту прэзідэнта Літвы Далі Грыбаўскайтэ, яго, здаецца, слаба закранула.

«Беларусь імкнецца да таго, каб пасля выбараў ніхто пальцам на нас не паказваў. Дзейнаму прэзідэнту гэта зусім не трэба», — заявіў Аляксандр Лукашэнка на прэс-канферэнцыі па выніках перамоў з прэзідэнтам Літвы Далай Грыбаўскайтэ 20 кастрычніка.

Беларусі, падкрэсліў Лукашэнка, неабходна, каб «гэтыя выбары прайшлі не горш, чым папярэднія». «Хаця не ведаю, якія прэтэнзіі могуць быць да тых», — дадаў ён. «Наша прамае зацікаўленасць у тым, каб зарэгістравалі ўсіх кандыдатаў», — заявіў прэзідэнт.

Як паведаміла сама Даля Грыбаўскайтэ, у ходзе перамоў Аляксандр Лукашэнка паабяцаў ёй, што будучы зарэгістраваны ўсе кандыдаты і што на выбарах будучы прысутнічаць назіральнікі.

Што-што, а «дэманстраваць» у нас умеюць, але гэта цалкам не азначае таго, што выбары будучы сапраўды празрыстымі і дэмакратычнымі.

Тым часам, яшчэ адзін апазіцыйны прэтэндэнт на прэзідэнцкую пасаду пераадолеў бар'ер у сто тысяч подпісаў, каб быць зарэгістраваным кандыдатам. Як паведаміў лідэр Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька, за ягонага намесніка на партыйнай пасадзе Яраслава Раманчука на 20 кастрычніка сабралі 102590 подпісаў. «Гэта без уліку зборшчыкаў подпісаў, якія не прывязаны ні да якіх каардынатораў. Яны збіраюць подпісы самі, а потым папросту прыносяць да нас у штаб, не паведамляючы, колькі яны сабралі», — адзначыў Лябедзька.



Тым часам, супраць Раманчука ўзняўся намеснік міністра эканомікі Беларусі Андрэй Тур. Адказваючы на пытанні журналістаў 20 кастрычніка на прэс-канферэнцыі ў Мінску, ён назваў праект эканамічнай праграмы Раманчука «экстрэмніцкім».

Многія прапановы Раманчука закладзены і ў праект праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця да 2015 года, зазначыў Тур. Але ён і паведаміў, што «Раманчук з'яўляецца прыхільнікам выключна ліберальнага тыпу эканомікі. Ён узначальвае Цэнтр Мізеса, а Мізес — чалавек з пляяды архінеалібералаў, у якіх дзяржава не прысутнічае практычна нідзе, яна з'яўляецца тормазам і перашкаджае развіццю эканомікі», — заявіў намеснік міністра.

«Усе неаліберальныя праграмы носяць экстрэмніцкі характар, які праяўляецца ў тым, што асобныя палажэнні вядуць да выключэння або супярэчнасці адно да аднаго», — заявіў чыноўнік. Ён прывёў прыклад з праграмы Раманчука, дзе немагчыма адначасова скараціць значную долю падаткаабкладання або сацыяльнага падатку і павысіць пенсіі. «Раманчук ніколі не працаваў у органах дзяржкіравання і не мае базавай эканамічнай адукацыі. Гэта не азначае, што ён не можа разбірацца ў эканоміцы. У яго не было магчымасці паўдзельнічаць у выпрацоўцы сапраўдных рашэнняў, і ў гэтай частцы праграма вельмі экстрэмніцкая», — заключыў Тур.

Так і хацелася б нагадаць пра тое, што чыя б карова мычала, а чыя б нервова паліла ўбаку. Бо, што тычыцца нашай эканомікі, то яна знаходзіцца, хутчэй, у перадсмяротным стане. І найперш людзей хвалююць эканамічныя пытанні, што бачна па іх

паводзінах на пікетах па зборы подпісаў. Усе адчуваюць, што скананне «беларускага эканамічнага цуду» на падыходзе, а намесніку міністра эканомікі няма чым больш заняцца, чым глядзець на праграму Раманчука.

Аптымістычным выдаўся тыдзень і для другога «стотысячніка» Уладзіміра Някляева. 19 кастрычніка суддзя Кірыл Палулех прызнаў актывіста кампаніі «Гавары праўду!», якую ачольвае Някляеў, паэта Міхаіла Башура вінаватым на падставе дзвюх частак артыкула 380 Крымінальнага кодэкса (падробка, выраб, выкарыстанне або збыт паддробленых дакументаў, штампаў, пячатак, бланкаў). Актывіст апазіцыі абвінавачваўся ў тым, што для атрымання льготнага крэдыту на будаўніцтва кватэры ён падаў паддробленую даведку аб даходах. З 6 жніўня Башура знаходзіўся пад вартай у розных следчых ізалятарах.

Названы артыкул прадугледжвае пакаранне да трох гадоў пазбаўлення волі. Дзяржаўны абвінавачваўца Галіна Корнева прасіла прыгаварыць Башуру да шасці месяцаў арышту. Аднак суддзя Кірыл Палулех прызначыў пакаранне Башуры ў выглядзе штрафу ў 500 базавых велічынь (17,5 мільёна рублёў). Актывіст апазіцыі быў вызвалены з-пад варты ў зале суда.

Здавалася б, чалавек выйшаў на волю пасля амаль двух з паловай месяцаў зняволення. Што яму яшчэ трэба? Дык не. Башура нават мае намер абскардзіць рашэнне суда Савецкага раёна Мінска! «Мы абмеркавалі з адвакатамі сітуацыю і вырашылі падаваць касацыйную скаргу. Рэч нават не ў штрафе, а ў тым, што мая віна лічыцца судом даказанай», — сказаў Башура.

Вось ужо сапраўды чалавек захацеў казаць праўду да канца!

Не спяць і іншыя ўдзельнікі выбараў. Кампанія «За справядлівыя выбары», якую праводзяць больш за дзiesiąць дэмакратычных партый і аб'яднанняў, мае намер ахапіць 250 участкаў для галасавання кругласутачным назіраннем. Пра гэта паведаміў 19 кастрычніка на прэс-канферэнцыі ў Мінску адзін з каардынатораў кампаніі намеснік старшыні руху «За Свабоду» Віктар Карнеенка.

Паводле яго слоў, на кожны з такіх участкаў плануецца накіраваць па чатыры назіральнікі. «Гэтага дастаткова, каб зрабіць добры аналіз працэсу галасавання і падліку галасоў», — сказаў Карнеенка.

Вось, пэўна, Карнеенка і распавядзе Грыбаўскайтэ пра тое, якія ў Беларусі выбары.

## ФІГУРЫ ТЫДНЯ

## УЛАДЗІМІР ПРАВальСкі



Якія выбары без сенсацый і інтрыг? Вось і прэтэндэнт у кандыдаты на пасаду прэзідэнта прадпрымальнік з Віцебска Уладзімір Правальскі заявіў, што яго брата Юрыя выкралі міліцыянты.

Калі Юрыя Правальскі вяртаўся з працы 15 кастрычніка, то на вуліцы да яго пад'ехала машына, з яе вышлі чатыры супрацоўнікі міліцыі, без тлумачэння затрымалі і адвезлі ў Першамайскі РАУС Віцебска.

«У вечар затрымання нам удалося высветліць толькі тое, што брат у Першамайскім РАУСе. Прычын затрымання нам ніхто не назваў, і наогул супрацоўнікі райаддзела заявілі, што Юрыя ўжо павезлі ў ізалятар часовага ўтрымання. Мы накіраваліся туды, але там брата не было. Вярнуліся ў райаддзел. Я напісаў скаргу на імя начальніка: чаму нас ашукваюць і не гавораць, што здарылася. Назаўтра, у суботу, мы зноў прыехалі ў міліцыю. І тут мне пашанцавала: я ўбачыў Юрыя, якога кудысьці вялі, і ён паспеў крыкнуць, што яму хочуч зрабіць укол», — цытуе Уладзіміра Правальскага БелаПАН. Патэнцыйны кандыдат звярнуўся ў незалежныя СМІ, і тады Юрыя адпусцілі.

Уладзімір Правальскі мяркуе, што гэта таямнічая справа рабілася, каб стварыць перашкоды для збору подпісаў за вылучэнне яго кандыдатам на пасаду прэзідэнта.

«Мае сваякі — сябры маёй ініцыятыўнай групы. І замест таго, каб збіраць подпісы, што асабліва эфектыўна ў выходныя, мы павінны былі суткі займацца пошукамі Юрыя. Ён распавёў, што ў міліцыі на яго не склалі ні аднаго пратаколу і нават не растлумачылі, чаму затрымалі. Я падаю заяву ў Генеральную пракуратуру, бо лічу, што гэта была антызаконная спроба перашкодзіць асобе, якая вылучаецца на пасаду прэзідэнта», — гаворыць Уладзімір Правальскі.

## СЯРГЕЙ КАЛЯКІН



Кіраўнік беларускай партыі левых «Справядлівы свет» Сяргей Калякін у выбарах у якасці прэтэндэнта на пасаду прэзідэнта не ўдзельнічае, але мае намер вывесці «на чыстую ваду» тых, хто махлюе і парушае заканадаўства падчас правядзення электаральнай кампаніі. Сяргей Калякін цяпер з'яўляецца сустаршынёй кампаніі «За свабодныя выбары», і ўжо накіраваў у Цэнтрвыбаркам заяву аб парушэннях ініцыятыўнай групы Аляксандра Лукашэнка. У заяве пералічаны канкрэтныя выпадкі, калі подпісы за дзейснага кіраўніка Беларусі збіралі не сябры ініцыятыўнай групы, а таксама прыводзяцца факты ўдзелу адміністрацый розных арганізацый у зборы подпісаў.

Кампанія «За свабодныя выбары» таксама накіравала ў ЦВК за подпісамі патэнцыйных кандыдатаў — Рыгора Кастусёва, Алеся Міхалевіча, Віталія Рымашэўскага, Уладзімера Някляева і Яраслава Раманчука — праект шасці пастаноў, якія ЦВК варта было б прыняць, каб забяспечыць празрыстыя і справядлівыя выбары.

У кампанію «За свабодныя выбары» ўваходзяць 14 розных аб'яднанняў, яе падтрымліваюць ініцыятыўныя групы апазіцыйных кандыдатаў. Кампанія мае намер ахапіць 250 участкаў для галасавання кругласутачным назіраннем.



## АЛЕСЬ ШАТЭРНІК

Скульптар, жывапісец, сябра Смастакіўскай суполкі «Пагоня» Аляксандр Шатэрнік адзначае сямідзесяцігоддзе. Ён вядомы найперш як аўтар помнікаў гістарычным асобам Беларусі — Рагнедзе, Тадэвушу Касцюшку, Усяславу Чарадзею, знакамітага Звана Свабоды. Яго творы знаходзяцца ў музеях Беларусі, Траццякоўскай галерэі ў Маскве, у Белым Доме (Вашынгтон, ЗША), у прыватных зборах Італіі, Францыі, Польшчы. Разам з тым шэраг мемарыяльных

шыльды для будынкаў, дзе была абвешчана Беларуская Народная Рэспубліка, дзе працавала першая навуковая ўстанова краіны Інбелкульт, Звон Свабоды ды іншы плён працы Алеся Шатэрніка знаходзяцца ў майстэрні, а не ў гарадскім лэндшафце. Мара Шатэрніка — убацьчыць у цэнтры Мінску галоўны твор свайго жыцця — скульптурную кампазіцыю, якая адлюструе шлях Беларусі да незалежнасці.

Цяпер у Дзяржаўным музеі гісторыі беларускай літаратуры працуе выстава Алеся Шатэрніка «Сонцапрамень. Жывапіс. Скульптура. Імпрэсія». Гэта збор твораў, што адлюстроўваюць краявіды ваколіц малой Радзімы мастака ў Вайшхунах, што на паўночным захадзе Беларусі, замалёўкі з турыстычных вандровак. Ёсць і скульптурныя працы — Кірыла Тураўскі, Князь Вітаўт, Дунін Марцінкевіч. Выстава прымеркаваная да 70-годдзя аўтара.



## ПАЛІТЫКА

▶ ВЫБАРЫ

## ШАНС ПАКАЯННЯ

Аляксей ХАДЫКА

**Алесь Міхалевіч, адзін з кандыдатаў у кандыдаты на прэзідэнцкія выбары, днямі зрабіў цікавую заяву. Па яго словах, у выпадку, калі яго абяруць прэзідэнтам, першым сваім дэкрэтам ён гарантуе свайму папярэдніку персанальную недатыкальнасць.**

Сярод каментароў заявы ў інтэрнэце прагучаў наступны тэзіс: з аднаго пункту гледжання, гарантыя недатыкальнасці для сыходзячага прэзідэнта добрая. А менавіта, засцерагаючы яго ад хуткага неправабога ўздзеяння з боку, яна дазволіць плаўна перадаць «былога» ў справядлівыя рукі закону, паводле якога і будучы адзены ўсе яго заслугі.

А заслуг нямала. У №162–163 «Народнай волі» за 15–18 кастрычніка 2010 годзе з'явіўся розгаласны матэрыял Марыі Эйсмант пра былога падпалкоўніка міліцыі Мікалая Казлова, які на парламенцкіх выбарах 2008 года на ўчастку №463 Старавіленскай акругі №105 у Мінску зафіксаваў укладанне ўчастковай камісіяй пачка фальшывых бюлетэняў у апошні дзень папярэдняга галасавання. Вынік: падпалкоўнік

сышоў у адстаўку, парушальнікі закона не пакараны.

З нагоды гэтай публікацыі хацеў бы выказаць дзве рэчы. Па-першае, перакананы, для парушальнікаў выбарчага заканадаўства адбылася толькі адтэрмінаўка пакарання ў часе. Яны павінны разумець, што сустрэча з законам іх чакае непазбежна.

Па-другое, распавесці пра падобны выпадак, зафіксаваны на практыцы майго ўласнага назірання за мясцовымі выбарамі 2010 года, з тым, каб заклікаць чытачоў дакументаваць вядомыя ім выпадкі парушэння правапарадку. Для будучыні. І каб не здавалася, што апісаная Мікалаем Казловым сітуацыя ўнікальная. Ёсць адчуванне, што колькасць крымінальнаў па артыкулах пра парушэнні выбарчага заканадаўства з хуткім, будзем спадзявацца, усталяваннем у краіне законнасці, дасягне не адной тысячы.

Не варта шкадаваць: гэтыя людзі ведалі, на што ішлі, і быць прыцягнутымі да адказнасці заслужылі.

Справа адбывалася на ўчастку № 73 Мірашнічанскай акругі 43 Мінска 25 красавіка бягучага года на выбарах у мясцовыя саветы, і пра яе мы ўжо пісалі на сайце нашай газеты 27 красавіка («Чычыкавы ў выбарчых камісіях»). Для большасці, якая не заглядае на сайт, каротка выкладаю сутнасць справы. Падчас галасавання з двюма вынаснымі

скрынямі на тэрыторыі ўчастку (гэта сельгаспасёлак, прыватная забудова), у адну, кантраляваную назіральнікам, пасля 4,5 гадзін абыходу дамоў, было апушчана 27 бюлетэняў. У іншай, якую суправаджалі толькі сябры камісіі, за 4 гадзіны аказалася 145 бюлетэняў. Што нават перавысіла колькасць заявак на галасаванне ў вынасныя скрыні, якія, паводле 54 артыкула Выбарчага кодэксу, падаюцца загадзя. Заявак было на дзве скрыні 140. Прычым чатыры чалавекі (як высветлілася ў кантраляванай групе), не маглі быць заяўнікамі, бо памерлі ад 2 да 5 год таму.

Выснова: у другую скрыню кідалі бюлетэні і за памерлых, якія непазбежна былі ў другой частцы спісу папярэдніх заявак (101 асоба), і за тых, да каго папросту фізічна не маглі паспець зайсці, і за дадатковыя 44 чалавекі, якія і заяўкі на галасаванне «на вынас» не падавалі, і, зразумела, і не галасавалі ў рэальнасці. Памер «закіду» — мінімум 120 бюлетэняў, а хутчэй — усе 145.

Зразумела, складзены мной і яшчэ адным назіральнікам Антонам Койпішам пратакол пра грубае парушэнне закону не зрабіў уражанне ні на пракуратуру, ні на Цэнтральную выбарчую камісію. Як не быў падпісаны і старшынёй участкавай камісіі Мікалаем Чэрнікам, дырэктарам УП «Рэмаўтадор» Савецкага раёна, з супрацоўнікаў якога (і служ-



боўцаў Савецкага «Зеленстрою» камісія і складалася.

Але персанальна для Мікалая Чэрніка і тысяч яму падобных па ўсёй краіне напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў 2010 года будзе карысны каментар, зроблены да гэтай сітуацыі па нашай просьбе юрыстам і праваабаронцам Алегам Волчакам.

— Махляры з выбарчых камісій хіба спадзяюцца, што яны парушаюць толькі 49 артыкул Выбарчага кодэксу РБ «Адказнасць за парушэнне патрабаванняў Кодэкса», дзе за падлог дакументаў па выбарах і скажэнне вынікаў галасавання прапісана як вельмі агульная «адказнасць паводле заканадаўства РБ». Але дарэмна спадзявацца на лёгкую «агульнасць», бо дзеля абмаляванага і падобных выпадкаў у Крымінальным кодэксе існуюць абсалютна канкрэтныя артыкулы. Такія, як арт. 191 — «Перашкода ў ажыццяўленні выбарчых правоў...», які прапісвае ў частцы 1 пакаранне пазбаўленнем волі да 3 гадоў, а ў

частцы 2 (у выпадку дзеянняў групай асобаў і па папярэднім змове, што і адбываецца ў камісіях) — да 5 гадоў. Але гэта не ўсё. Калі для мясцовых выбараў яшчэ адзін артыкул — 357 («Змова або іншыя дзеянні, здзейсненыя з мэтай захапу дзяржаўнай улады»), прымяненне з пэўнай нацяжкай, то для прэзідэнцкіх выбараў становіцца выглядае іначай. Частка 2 гэтага артыкула абяцае да 15 гадоў турмы за захоп і ўтрыманне ўлады неканстытуцыйным шляхам.

Менавіта частка 2 артыкула 357 і павінна разглядацца сябрамі выбарчых камісій як вельмі праўдападобнае прадказанне іх будучага лёсу. Тым больш што ў выпадку ўзнікнення апісанай у 357 артыкуле сітуацыі, як свярдае Алег Волчак, тэрмін даўніны натуральным чынам дзейнічаць не будзе. Для ўсіх «гераічных здзяйсненняў», пачынаючы ад рэфэрэндуму 1996 года. Ёсць толькі шанец на змякчэнне віны — абсалютна адпаведна праву дзеянні на выбарах 19 снежня 2010-га.

▶ ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫЯ

## СПРАВЯДЛІВЫЯ ВЫБАРЫ ЗАМЕСТ ЦВК

Генадзь КЕСНЕР

**Актывісты кампаніі «За справядлівыя выбары» падрыхтавалі праекты шасці пастаноў Цэнтральнай камісіі па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэфэрндумаў, якія, на іх думку, маглі б зрабіць прэзідэнцкія выбары больш празрыстымі і справядлівымі.**

Як свярдаюць аўтары праектаў пастаноў ЦВК, гэтыя праекты «будуць спрыяць правядзенню празрыстых, свабодных і справядлівых выбараў і прызнанню іх вынікаў сярод удзельнікаў выбарчага працэсу ўнутры краіны і ў міжнароднай супольнасці». На думку каардынатораў кампаніі, прапановы цалкам адпавядаюць выбарчаму заканадаўству Рэспублікі Беларусь, не патрабуюць яго змянення, акажуць істотную дапамогу сябрам выбарчых камісій, ініцыятыўным групам кандыдатаў у прэзідэнты Рэспублікі Беларусь, а таксама назіральнікам пры вырашэнні спрэчных пытанняў.

Праекты пастаноў тычацца парадку фармавання выбарчых камісій, правядзення перадвыбарчай агітацыі і сустрэч кандыдатаў на прэзідэнцкую пасаду,



Сяргей Калякін і Віктар Карнеенка

выкарыстання сродкаў масавай інфармацыі пры падрыхтоўцы і правядзенні прэзідэнцкіх выбараў у 2010 годзе, а таксама правоў назіральнікаў і сябраў выбарчых камісій, падліку галасоў выбаршчыкаў.

Адзін з каардынатораў кампаніі, старшыня Беларускай партыі левых «Справядлівы свет» Сяргей Калякін адзначыў, што ў распрацоўцы праектаў пастаноў ЦВК актыўны ўдзел бралі беларускія праваабаронцы і юрысты, з якімі кампанія вядзе цеснае супрацоўніцтва.

«Мы і сёння працягваем настойваць на тым, што ініцыятыўная група Аляксандра Лукашэнкі была зарэгістравана незаконна,

— заявіў Сяргей Калякін. — Па-першае, мы не згодныя з тым, што ў ЦВК не бачаць ясна прапісаных у законе палажэнняў, згодна якіх чалавек, што збіраецца стаць кандыдатам у прэзідэнты, павінен асабіста прыйсці з пашпартам у Цэнтральную камісію. Па-другое, сутнасць іх адказу зводзіцца да таго, што ў іх менавіта такая заканадаўчая практыка. Тым самым яны ўмешваюцца ў зусім чужую кампетэнцыю, бо ёсць артыкул 33 Выбарчага кодэкса, які ў поўнай меры вызначае правы Цэнтральнай камісіі. Тлумачыць закон ніхто ім права не прадстаўляў. І, па-трэцяе, у адпаведнасці з законам (ч. 3 арт. 49), гэта абскарджанне павінна было быць

разгледжана на пасяджэнні Цэнтральнай камісіі. Але мы ведаем, што пасяджэнне не праводзілася, а чыноўнікі папросту падрыхтавалі нам адказ. Мы патрабуем, каб, у адпаведнасці з законам, наш першапачатковы зварот і гэты былі разгледжаны на пасяджэнні Цэнтральнай камісіі.

Сяргей Калякін падкрэсліў, што сёння ў Цэнтральнай камісіі існуе абсалютна няроўны падыход да розных прэтэндэнтаў на пасаду прэзідэнта.

«Нядаўна Цэнтральная камісія папярэдзіла ініцыятыўную групу Уладзіміра Някляева. У той жа час, мы маем шмат фактаў, калі грамадзяне звяртаюцца і да нас, і ў Цэнтральную выбарчую камісію са скаргамі, што ініцыятыўная група Лукашэнкі груба парушае выбарчае заканадаўства пры зборы подпісаў. Напрыклад, подпісы за яго збіраюць не сябры ініцыятыўнай групы, некаторыя такія выпадкі нават пацвярджаюцца відэамаатэрыяламі. Па-другое, мы атрымліваем інфармацыю пра ўдзел адміністрацый у зборы подпісаў, што катэгорычна забаронена законам. У нас ёсць інфармацыя, што ў галоўным будынку Беларускага ўніверсітэта транспарту сярод студэнтаў збірае подпісы асабіста прарэктар па выхаваўчай працы Галіна Чайанова. Такое паведамленне мы атрымалі ад грамадзянкі Шыраковай, якая пражывае ў Гомельскім раёне.

Дырэктар сярэдняй школы № 4 горада Івацэвічы збірае подпісы ў працоўны час ва ўстановах гэтага горада, загадчыца дзіцячага садка ў Раўбічах збірае подпісы сярод сваіх супрацоўнікаў, прычым абавязвае іх прынесці пашпарты... Там, дзе выкарыстоўваецца адміністрацыйны рэсурс, амаль паўсюль прысутнічаюць супрацоўнікі сферы адукацыі, і выбарчыкі справядліва звязваюць гэта з тым, што ініцыятыўную групу Аляксандра Лукашэнкі ўзначальвае міністр адукацыі грамадзянін Радзюкоў. І мы ставім пытанне, што гэты адміністрацыйны рэсурс выкарыстоўваецца ў парушэнне Выбарчага кодэкса».

Яшчэ адзін каардынатар кампаніі намеснік старшыні Руху «За свабоду» Віктар Карнеенка паведаміў, што ў склад участкавых камісій плануецца вылучыць да 1200 чалавек, а таксама да 1600 назіральнікаў. «Можна, канешне, і больш, але для гэтага трэба багата розных рэсурсаў, якіх, на жаль, няма. Але мы лічым, што гэтага дастаткова для таго, каб зрабіць адпаведны аналіз выбарчага працэсу і зрабіць высновы, якія ў нас былі выбары», — адзначыў Віктар Карнеенка.

Па словах Сяргея Калякіна, ужо ў бліжэйшыя выходныя пачнуцца тронінгі, якія будуць навукава зрабіць сябраў участкавых камісій, а таксама назіральнікаў.

## ▶ МІФЫ І ЖЫЦЦЁ

## БЫЛО Б КАМУ ЕСЦІ

Канстанцін СКУРАТОВІЧ

**Лічыцца, што здатныя на многае беларусы асаблівых поспехаў дасягаюць у вырошчванні бульбы. Як і амаль кожны міф, гэты выкарыстоўваецца ўладай для доказу сваёй еднасці з народам.**

Лепш за ўсіх гэтым міфам карыстаўся А. Лукашэнка. Адзін з сюжэтаў яго бацькоўскага апыкунта над бульбаводамі мадыфікаваўся ў трапны студэнцкі анекдот. А ўжо гэтай восенню А. Лукашэнка не толькі персанальна распарадзіўся бульбяным пытаннем (па якой цане прадаваць, дзе і колькі захоўваць, які прыбытак мець), але і загадаў будаваць бульбасховішчы для высокіх ураджаяў, якія краіна будзе атрымліваць на працягу чарговай яго прэзідэнцкай кадэнцыі.

І гэты пры тым, што ні тых палеткаў ужо няма, ні беларускай лепшай на свеце бульбы. Пра нізкую яе якасць сведчыць адмова тутэйшага «Макдональдса» ад выкарыстання беларускай бульбы для фры.

Пра невялікую колькасць, падкрэслім, таварнай бульбы кажуць дадзеныя статыстыкі. У мінулым годзе валютная выручка ад бульбянога экспарту Беларусі склала ўсяго 6 мільянаў долараў. Калі ж ад бульбяной выручкі адміністрацыя вытворчых



ды гандлёвыя выдаткі, вельмі верагодна, што замест прыбыткаў давядзецца падлічваць страты. У мінулым годзе было прададзена 28,2 тысячы тон бульбы, сёлета плануецца прадаць 100 тысяч тон і «зарабіць» 20 мільянаў долараў. Як кажуць, гара нарадзіла мыш. Экспартная квота ў мінулым годзе склала 0,4% і 1,2% ад статыстычнага памеру ўраджаю.

Але для характарыстыкі эканомікі сучаснага беларускага тыпу ёсць і больш трапная фармулёўка: слон — гэта мыш, зробленая па дзяржаўнаму. Мінсельгасарх хуценька адраагаваў на «бульбяныя заўвагі» Лукашэнкі і праз намесніка міністра Васіля Паўлоўскага зрабіў адпаведнае ўдакладненне: аказваецца, па стану на 11 кастрычніка за мяжу прададзена ўжо 150 тысяч тон бульбы. Спадар Паўлоўскі адначасова агучыў і «кантрольныя

лічбы», якія, верагодна, будуць зацверджаны на чарговым Усебеларускім сходзе: штогод памер сельгасвытворчасці павінен падвышацца на 15–17%, а за пяцігодку мусіць узрасці ў 1,5 разы.

Што ні слова, то пытанне. Плануецца не толькі павялічваць вытворчасць, але павышаць якасць і прадаваць замест сыравіны перапрацаваную прадукцыю. Але ж глыбокая перапрацоўка звязана з павялічаным выкарыстаннем энергарэсурсаў, кошт якіх хуткімі тэмпамі падвышаецца. Цалкам верагодна, што ўжо пасля беларуска-расійскіх перамоваў пра кошт энерганосбітаў на наступны год такія планы згубяць эканамічную перспектыву.

Па нейкай прычыне ў гэтых вытворчых разліках ніякім чынам не ўлічваецца дэмаграфічная сітуацыя, ніхто не звяртае ўвагі на змяншэнне колькасці насельніцтва ў краіне. І не толькі ў сельскай мясцовасці, але нават у буйных гарадах. Невялікі на-

**Колькасць насельніцтва за пяць гадоў зменшыцца на некалькі соцень тысяч чалавек. Многія сельскія раёны перастануць існаваць як вытворчыя комплексы**

туральны прырост адзначаецца толькі ў Мінску. І тое збольшага за кошт унутраных мігрантаў.

Таму задача — стварыць сацыяльна-эканамічныя ўмовы, каб жыццё на вёсцы і ў горадзе істотна не адрознівалася, і людзі ахвотна пераязджалі з горада ў вёску — выклікае ў памяці

карцінку з савецкага мінулага, калі лектар таварыства «Веды» з трыбуны ў сельскім клубе, хаця і ў пакаменчаным пінжаку, але пры гальштукі, нешта мармытаў пра «стирание граней между городом и селом» слухачам у ватоўках ды гумавых ботах, з пахам сіласу.

Дык вось, дэмаграфічная сітуацыя сведчыць, што колькасць насельніцтва за пяць гадоў зменшыцца на некалькі соцень тысяч чалавек. Многія сельскія раёны перастануць існаваць як вытворчыя комплексы і канчаткова ператворыцца ва ўмоўныя адзінкі для адміністрацыйнага ўліку. Працаваць не будзе каму. Ужо ў вёсцы амаль не засталася маладых і здравых мужчын, якія з апетытам елі сала з бульбай і ад душы працавалі.

Філасофскае пытанне — жыць, альбо паміраць? — ва ўсе часы кожным вырашалася індывідуальна. І ва ўсе часы ў гэтай жыццё, у жыццё кожнага беларуса, пастаянна нахабна лезлі ілжэпрароки-пасярэднікі. То навуковым камунізмам галовы тлумілі, то сацыяльнай рынкавай эканомікай.

Бываюць моманты, калі над эканамічнымі інтарэсамі пануе палітычная мэтазгоднасць, якая праяўляецца праз сістэму штучна

створаных міфаў. Прыкладам, міфа пра скапных бізнесменаў і сацыяльна адказнае кіраўніцтва дзяржавы. Маўляў, мы ім прышчэмім хвост і змусім дзяліцца дывідэндамі па справядлівасці. Гэта на шкоду эфектыўнасці, канкурэнтаздольнасці, вытворчасці? Ды нічога. Пацерпім па-

куль што, у цяжкія часы. Але выцягнем на сваіх плячах прадпрыемствы і гаспадаркі, якія ў іншых краінах прынеслі ў ахвяру класаваму эгаізму. І пасля ўжо, калі навакольныя краіны збяднеюць, а цэны ўзрастуць, надыйдзе наш час карміць галадаючых. І добра на гэтым зарабіць.

Так бывае, калі ў аснову міфа кладуцца рацыянальныя, хаця і памылковыя разлікі. А ў Беларусі, верагодна, усё прасцей і таму горай. Менавіта той «простотой, што хуже воровства», дзякуючы якой людзі губляюць здольнасць бачыць розніцу паміж рэчаіснасцю і міфалагічным уяўленнем пра яе. У апошні час беларускае кіраўніцтва, так бы мовіць, з асалодай агучвае дадзеныя міжнародных арганізацый пра пашырэнне голаду ў свеце і падлічвае, колькі на гэтым зможа зарабіць. Тое ж з бульбай, пану на якую Лукашэнка забараніў зніжаць і загадаў прытрымаць у сховішчах, пакуль кан'юнктура не зменіцца.

Гэта ўжо па-за межамі прапаганды, гэта натуральны сюр, які не мае нічога агульнага з рэчаіснасцю. Бо, па-першае, як сведчаць аграрыі, бульбасховішчаў не хапае, па-другое, гаспадаркі не маюць дастаткова таварнай бульбы, па-трэцяе, большую частку той бульбы, якая ёсць (калі яна ёсць), вырошчваюць дачнікі і сельскія пенсіянеры. Яна не псуецца, бо своечасова з'ядаецца.

Нават у савецкія часы, калі сяляне святкавалі дакопкі, то ці добрая бульба парасла, ці дробненькая, хтосьці абавязкова казаў: «Ат, абы было каму яе есці!» Гэта не міф, а метафара, вызначае стаўленне простага чалавека да жыцця. Часцяком беларусам не чапа не хапала, як не хапае і зараз. Але ж бульба заўсёды была.

## ▶ ЭКАЛОГІЯ

## БЕЛАРУСКІ ЎРАН АДПРАВЛЯЦЬ У РАСІЮ

Вольга ХВОІН

**Беларусь вывезе ў Расію ўран, які захоўваецца на тэрыторыі Аб'яднанага інстытута энергетычных і ядзерных даследаванняў «Сосны». Аплачваць праект будуць амерыканцы.**

Ядзернае паліва ў нашай краіне — гэта спадчына савецкіх часоў. Гэта ўран рознай ступені ўзбагачанасці, які выкарыстоўваўся навукоўцамі ў эксперыментальных мэтах: у інстытуце была створана адзіная ў свеце перасоўнай АЭС «Памір». У 1986 годзе станцыя знішчылі, а паліва для яе працы засталася. Уран назапашваўся з 1954 па 1987 гады. Паліва «Паміру» на 30 працэнтаў выгарала, але яно яшчэ актыўнае. Уран знаходзіцца ў «басейне» — вялікім баку з вадой, ёсць штат з трох чалавек, якія сочаць за бяспекай. Усяго ў нашай краіне захоўваецца некалькі дзесяткаў кілаграмаў паліва.

Цяпер уран выкарыстоўваецца ў працах на ўстаноўцы «Гіяцынт», на якой разгледжваюцца цыклы распаду радыеактыўных элементаў. «Гіяцынт» — гэта

міні-ядзерны рэактар, распрацоўкай якога ў «Соснах» займаўся па даручэнні Аляксандра Лукашэнкі і пры садзейнічання МАГАТЭ.

Гэтай вясной Аляксандр Лукашэнка закрануў тэму ўрану ў вайсковым кантэксце. «Я не буду хаваць: у нас застаўся высокаўзбагачаны ўран — сотні кілаграмаў фактычна ўжо зброевага і менш узбагачанага, — заявіў кіраўнік Беларусі. — Мне некаторыя гавораць: вывозьце гэты ўран. Хочаце ў Амерыку, мы вам заплацім, хочаце ў Расію. Я кажу: па-першае, чаму вы нам дыктуеце, бо гэта наш тавар. Мы яго ўтрымліваем пад кантролем МАГАТЭ».

Тады Лукашэнка запэўніў: «Мы не збіраемся рабіць брудныя бомбы і не збіраемся камусьці прадаваць. Мы ў даследчых мэтах выкарыстаем гэты ўран». Але і выказаў шкадаванне, што з краіны вывезлі ядзерную зброю. «Мяркую, што вывад з Беларусі ядзернай зброі на тых умовах, як гэта было здзейснена нашымі нацыяналістамі, быў жорсткай памылкай. Мне давялося падпісаць гэту дамову, таму што падзея была няма куды: мяне душылі і Расія, і амерыканцы — выводзіце, бо паабяцалі. Нельга было, гэты найвялікшы набытак,



гэта дарагі тавар, які мы ўрэшце павінны былі прыстойна прадаць», — агучыў сваю пазіцыю беларускі лідэр.

Навуковец Іван Нікітчанка мары Лукашэнкі аб ядзернай зброі аспрэчвае і гаворыць, што ў Беларусі мізэрная колькасць урану, і яе недастаткова для таго, каб прымяняць у вайсковых мэтах. «Уран завозіўся ў савецкія часы. Цяпер яго расход у «Соснах» вымяраецца ў грамах — толькі ў лабараторных метадах выкарыстоўваецца. Таму ніякай небяспекі няма, можаце

не хвалявацца», — гаворыць навуковец.

Пытанне пра вываз з краіны ўрану было ўзнятае яшчэ 20 гадоў таму, але толькі цяпер знойдзеныя сродкі для яго транспарціроўкі і захоўвання. Гэта будзе здзейснена ў межах праграмы (яе спансуюць ЗША), паводле якой Расія забірае з краін былога СССР адпрацаванае ядзернае паліва, высокаўзбагачаны ўран.

У Беларусі плануецца пабудаваць новае рэспубліканскае сховішча для захоўвання радыеактыўных адыходаў, тым больш

гэта актуальна з планами ўзвядзення ўласнай АЭС. Навукоўцы ўжо падрыхтавалі рэкамендацыі па яго размяшчэнню. Даследаваная 30-кіламетровая зона паблізу Астравецкай пляцоўкі будучай АЭС і вызначаныя тэрыторыі, на якіх магчымае будаўніцтва новага сховішча. Пакуль названыя 3–4 патэнцыйныя пляцоўкі пад забудову. У новым сховішчы будуць размешчаны як адыходы з АЭС пасля пяцігадовага іх захоўвання на станцыі, так і тыя, што будуць здробленыя і перапрацаваныя на прадпрыемстве «Экэрэс».

Радыеактыўныя адыходы будуць змяшчацца ў адмысловыя кантэйнеры і захоўвацца ў сховішчы каля станцыі на працягу 5 гадоў. Высокаактыўныя адыходы плануецца захоўваць у сховішчы на станцыі на працягу ўсяго тэрміна эксплуатацыі АЭС, пасля вываду станцыі з эксплуатацыі гэтыя адыходы мусяць быць перазахаваныя. Вывозіць у Расію высокаактыўныя адыходы немагчыма, бо гэта забаронена расійскім заканадаўствам. Што тычыцца адпрацаванага ядзернага паліва, то для Беларусі найбольш аптымальна было б вяртаць яго пастаўшчыку паліва (калі гэта будзе Расія, то, адпаведна, вывозіць у Расію).



## ГРАМАДСТВА

▶ ДАБРАЧЫННАСЦЬ

## КАНВЕЕР СМЕРЦІ

Алена ВАРАЖБЕЙ

**Абаронцаў жывёл падзякавалі за «актыўную грамадзянскую пазіцыю». І прапанавалі правесці сумесныя рэйды «па тлумачальнай працы сярод насельніцтва» пра неабходнасць стэрылізацыі хатніх гадаванцаў. Такі адказ атрымала аб'яднанне «Эгіда» на свой зварот у Мінгарвыканкам з просьбай дапамагчы ў адкрыцці прытулку для бяздомных жывёл.**



Бялянава Наталля. Старшыня праўлення ГА «Эгіда», былы намеснік дырэктара дзяржаўнага прадпрыемства «Фаўна горада». Замужам, мае сына. Выхаванцы: ірландскі сетэр, дварнягі Ёлка і Мус, каты Марго, Саманта, Марчэла, Мішэль.

Кіраўнік «Эгіды» Наталля Бялянава накіравала ў мінулым месяцы ліст асабіста старшыні гарвыканкама Мікалаю Ладутцку. А атрымала на яго адказ ад выканаўцы абавязкаў гендырэктара «Мінскай гарадской жыллёвай гаспадаркі» Віктара Дзюбанова. Ён прапанаваў таксама паўдзельнічаць у праверках па выкананні правіл утрымання і выгулу хатніх жывёл і выяўленні незарэгістраваных. А напрыканцы выказаў спадзяванне, што такое супрацоўніцтва «дасць станоўчы вынік у галіне абыходжання з жывёламі ў г. Мінску».

«Ніводнага пытання да грамадзяніна Дзюбанова ў нас не было, — адзначыла старшыня грамадскага аб'яднання абароны жывёл «Эгіда» Наталля Бялянава. — І падобна на тое, што ён не зусім разумее, з якой нагоды нам піша».

«Эгіда» і раней звярталася і да кіраўнікоў Мінгарвыканкама, і да прэзідэнта. Праблему «адфутбольваюць» іншым ведамствам, і дагэтуль яна не зрушылася з мёртвай кропкі. «Для адкрыцця прытулку не патрэбна вялікіх фінансавых укладанняў, — падкрэсліла Наталля Бялянава. — «Эгіда» і валанцёры гатовы па-ранейшаму даглядаць жывёл, забяспечваць харчаваннем, лячэннем і шукаць ім гаспадароў. Ад гарадскіх уладаў мы просім пасадынічаць толькі ў адным — выдзеліць будынак. Гэта быў бы першы афіцыйны прытулак для бяздомных жывёл».

Для ўтрымання жывёл зооабаронцы арэндуюць дамы, у тым ліку за горадам. Штодзённыя паездкі валанцёраў цягнуць за сабой затраты часу і выдаткі на дарогу. Яшчэ год таму аб'яднанне «Эгіда» прасіла пад уладкаванне прытулку адзін з пустуючых дамоў у Мінску. І звярнулася да яго ўладальніка — «Мінскаападрогрэсурсы», але адказу так і не атрымала. Затое, не клапоцячыся пра дазволы, будынак аблюбоваў бамжы.

У «Эгідзе» таксама лічаць, што ў Мінску магчыма адкрыць і яшчэ адзін прытулак. Яго можна ўтрымліваць за кошт тых сродкаў, якія людзі адлічаюць за валоданне сабакамі. І на гэтыя сродкі ў Мінску пачалі будаваць гасцініцу для жывёл, у якіх ёсць гаспадары. «Безумоўна, гасцініца для хатніх жывёл — гэта добрая справа. Але яе павінна пабудавать дзяржава. Гэта ж стане камерцыйным праектам, бо за часовае ўтрыманне жывёл гараджане будуць плаціць. А за нашы грошы, якія гадамі складаліся ад збору за валоданне сабакамі, мы хочам, каб пабудавалі прытулак, а не камерцыйнае прадпрыемства для дзяржаўнага аб'яднання «Мінская гарадская жыллёвая гаспадарка», — заявіла Наталля Бялянава. Яна паведаміла, што за прапанову зрабіць замест гасцініцы прытулак ужо распачаўся збор подпісаў.

Раней валанцёры дапамагалі даглядаць і за адлоўленымі жывёламі ў дзяржаўным прадпрыем-



стве «Фаўна горада». За свае грошы яны лячылі жывёл у ветэрынараў, рабілі прышчэпкі, стэрылізавалі, шукалі ім гаспадароў. Але з прыходам новага дырэктара, Аляксандра Тамашэўскага, валанцёраў адхілілі ад гэтага занятку. Яны распавялі, што зараз «Фаўна», якая часта ў СМІ выдаецца за «прытулак», ператварылася ў канвеер смерці. Жывёлам не аказваецца элементарная медыцынская дапамога, не кажучы пра прышчэпкі ці пазбаўленне ад глістоў і паразітаў. Уся праца ветэрынараў зводзіцца выключна да ўсыплення жывёл. Іх уладкаванне, па меркаванні валанцёраў, не ставіцца за мэту. Дарэчы, гасцініца для хатніх жывёл будзе ўзводзіцца насупраць «Фаўны горада».

Толькі за апошнія паўтары гады валанцёры (іх зараз 80) і «Эгіда» выкупілі ў «Фаўны горада» больш 500 сабак. Гэта дадзеныя на пачатак лета. А ўсяго за гэты перыяд у іх атрымалі прытулак 1218 жывёл, і для 841 з іх знайшлі гаспадароў. «Усе жывёлы, якія выкупляюцца з «Фаўны горада»,

хворыя. Спачатку іх трэба вылечыць, некаторыя паміраюць, нічога зрабіць немагчыма. Пасля мы іх прышчэпляем. І толькі потым стэрылізуем. На «Фаўне» забаранілі лячыць і прышчэпляваць. Адлоўленыя здаровыя жывёлы там падхопліваюць вірус, захворваюць, і іх усыпляюць па «інфекцыйнаму захворванню». Выжыць там немагчыма, калі не пагадоўна прышчэпляваць і лячыць захварэлых. Маецца ліцэнзія і на аказанне ветэрынарных паслуг. Але асноўная «паслуга» — гэта ўсыпленне», — кажа Наталля Бялянава.

Улады Масквы забаранілі адлоў сабак і каткоў з мэтай іх знішчэння. Уведзены меры па масавай стэрылізацыі жывёл. Падобныя захавы зроблены і ў іншых гарадах Расіі. «Гуманныя адносіны да жывёл з боку чыноўнікаў і дзяржавы толькі ўздымуць іх рэпутацыю ў вачах свайго народа і іншых краін. Але пакуль у нас забойства адлоўленых жывёл застаецца адзіным рашэннем праблемы», — адзначыла кіраўнік «Эгіды».

▶ ПАДРАБЯЗНАСЦІ

## «ТВОРЧЫ КІРМАШ» САБРАЎ ГРАМАДУ Ў ІВЯНЦЫ

Генадзь КЕСНЕР

**Цудоўныя майстры — кавалі, разьбяры, мастакі, выбітныя самадзейныя артысты і знакамiтыя выканаўцы, шэдэўры народнай творчасці і ветлівае сонечнае надвор'е сталі арыбутамі першага «Творчага кірмашу», які 16 кастрычніка адбыўся ў гарадскім пасёлку Івянец Валожынскага раёна Мінскай вобласці. На ім пабывалі больш за дзве тысячы гасцей. І гэта не ўлічваючы непасрэдных удзельнікаў сапраўды народнага свята.**

Арганізавалі «Творчы кірмаш» Івянецкі музей традыцыйнай культуры (менавіта каля яго размясцілася сцена, з якой потым выступалі мясцовыя і заезджыя творцы), а таксама Івянецкі паяльковы Савет і цукеркавае прадпрыемства «Івкон».

Хоць урачыстае адкрыццё «Творчага кірмашу» мусіла пачацца апоўдні, яшчэ задоўга да гэтага каля адмысловай пляцоўкі цудадзейна народнага майстэрства ўжо выставілі свае стэнды, на якіх можна было ўбачыць шмат прыгожых рукатворных вырабаў.



Правядзенню свята паспрыялі і мясцовыя ўлады — непасрэдна побач з самім кірмашом размясціліся намёты са столікамі, дзе можна было пакаштаваць найсмачнейшыя шашлыкi, смажні ды шмат што іншае, а таксама зрабіць на зіму садавінна-гароднінны прыпасы.

На самым пачатку адбылася цырымонія асвячэння адрэстаўраванай капліцы Божай Міласэрнасці ў былой сядзібе Пятра Драгунцава. «Так складалася ў нас цяпер, што вобраз Езуса Міласэрнага вандруе па хатах і напаяняе нашы сэрцы духам міласэрнасці, — сказаў падчас асвячэння ксёндз Лех Боханэк. — Гэта капліца была пабудаваная ў той час, калі Івянцом валодаў род Плявакаў. Таму вітаем тут прадстаўніка роду Плявакаў — яго беларускай галіны Аляксандра

Плявака, які таксама прыбыў на гэту ўрачыстасць. Вітаю гасцей з Варшавы, вітаю ўсіх, хто дапамагаў у аднаўленні гэтай капліцы, усіх жыхароў вуліцы Прамысловай, якія збіралі сродкі на скульптуру і актыўна дапамагалі, і ўсіх, хто спрычыніўся да гэтай справы». Пасля непрацяглага набажэнства людзі рушылі да кірмашу.

«Тут, на гэтай сядзібе, сёння ўсе творыць. О, якое таемства! Прыйшлі з далёкіх княстваў розныя-розныя пілігрымы абудзіць у нас тое, чаго хаваем, з чым не згаджаемся, пра што маўчым. Дык хадзеце, будзем тварыць!» — заклікала гасцей і ўдзельніца свята вядоўца і адна з арганізатараў «Творчага кірмашу» пэатка, этнограф і культуролог Антаніна Хатэнка.

Сам кірмаш складаўся з асобных тэматычных міні-кірмашы-

каў. Прычым кожны з гасцей мог не толькі набыць ужо гатовыя творы мастацтва альбо кустарную прадукцыю народных майстроў, але і сам паспрабаваць сябе ў ролі разьбяра, ткача, каваля ці кухара, намаляваць карціну ды ўвогуле знайсці сабе справу па душы.

Тут жа мясцовыя «самародкі» ўжо даволі прафесійна займаліся ткацтвам, маляваннем, разьбой па дрэву. Уладзіславу Ярашэвічу толькі споўніўся 21 год, але ён ужо дасведчаны каваль, які займаецца гэтай не зусім тыповай для сучаснай моладзі справай адносна працягла час.

«Мяне прыцягвае метал, ён мяне нібы падштурхоўвае, каб я працаваў з ім, — кажа маладзён. — У нагрэтым стане метал — нібы пластылін, яго можна ляпіць, а я вельмі люблю скульптуру... У мяне хтосьці з продкаў быў кавалём, відаць, таму мяне цягне да гэтай справы. Упершыню я паспрабаваў кавальства больш за год таму на адным са святаў, мне вельмі спадабалася, і цяпер я стала гэтым займаюся. Я спадзяюся, што гэта будзе не толькі маё хобі, але я збіраюся зарабляць гэтым грошы і нават навучаць іншых працаваць з металам. А ўвогуле, кавальства — гэта ж старажытная традыцыя для беларусаў. Тут вольны ўхват для чыгункоў, качырожкі, тыя ж падковы, так што кавалі — самыя сапраўдныя беларусы!»

На «Творчым кірмашы» можна было і прадэгуставаць цукеркі вы-

творчасці аднаго з арганізатараў — прадпрыемства «Івкон». І папукаць сабе жонку на адмысловам жартаўлівым вясельным кірмашыку. У каго бракавала грошай, той, каб не застацца галодным і не страціць прытомнасць ад неверагодных шашлыкавых пахаў, мог бясплатна пачаставацца рысавай кашай з ваенна-палявой кухні.

А вось фальклорны калектыў «Дубінскія фаназьры» прывёз на кірмаш не толькі сваю творчасць, але і багата чаго іншага: і сала хатняе, і салаткі самаробныя, і разнасолы разнастайныя, і нават «жывую вадзіцу», ужыўшы якую, цяжка было выдыхнуць, бо была гэтая вадзіца моцнацца градусаў так пяцьдзесят, калі не болей.

Усе ахвотныя за сімвалічны кошт у 500 беларускіх рублёў маглі пракаціцца на павозцы праз увесь Івянец, дзе, дарэчы, ёсць што паглядзець, ці асядлаць каблучку ці коніка. А потым былі выступы народных калектываў, асабліваю цікавасць выклікала імпрэза з удзелам чальцоў рыцарскіх клубаў, што ў гэтым месцы і ў гэты час было вельмі і вельмі дарэчы. Парадавалі сваімі выступамі і гурты, у тым ліку «Джамбібум», і натуральна, хэдлайнер, калі толькі гэтае слова дарэчы на івянецкага кірмашы, спявак і кампазітар Зміцер Вайццошкевіч.

Арганізатары і госці выказалі спадзяванне, што «Творчы кірмаш» у Івянцы стане добрай традыцыяй. Чаго яму і жадаем.









29 КАСТРЫЧНІКА, ПЯТНІЦА



06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 16.50, 18.00, 19.00, 00.15 Навіны. 06.05 Дзень спорту. 06.10, 07.10, 08.15 «Добрай раніцы, Беларусь!».



06.00, 09.00 Навіны. 06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца». 09.05 «Жыць здорава!».

30 КАСТРЫЧНІКА, СУБОТА



06.45 Дакументальна-пазнавальны серыял «Асабнякі, дзе вяршылася гісторыя» (Францыя).

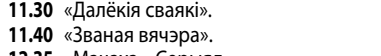


07.00 АНТ прадстаўляе: «Суботняя раніца». 08.00, 09.00 Навіны. 09.05 Камедыіны серыял «Мая выдатная няня», 2004 год.

13.05 Навіны спорту. 13.10 «Кантрольны закуп». 13.45 «Модны прысуд». 14.50 «Зразумець. Прабачыць».



06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны». 06.10 «Міншчына».



10.30 «Смак». 11.10 «Разумніцы і разумнікі». 11.55 Фільм «Каліна чырвоная».

00.10 Фільм «Спартанец». Германія - ЗША, 2004 г.



07.00 ЛАДная раніца. 08.00 Тэлебарометр. 08.05 Камедыіны серыял «Інтэрны».



07.00 «Раніца Расіі». 09.20 «Ефрасіння». Тэлесерыял. Расія. 10.10 «Мой срэбны шар».

19.50 Навіны - Беларусь. 20.00 Весткі. 20.30 Тэлесерыял «Было каханне». 2010 г.



05.55 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай». 08.30 «Мама ў вялікім горадзе».

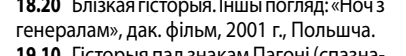


09.30 Тэніс. Выніковы турнір WTA. Групавы этап. Доха (Катар).

01.00 Экстрэмальныя віды спорту. Freeride Spirit.



07.00 Аб'ектыў. 07.20 Праект «Будучыня» (навукова-папулярны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»).



02.30 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе Турынг. Кваліфікацыя. Акаяма (Японія).

01.30 «Сакрэтная матэрыялы». Серыял.



07.30 Усё аб бяспецы. 07.55 «Рэальны свет». 08.30 Дыялогі аб рыбалцы.

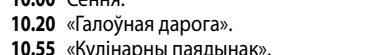


07.00 «Звычайны канцэрт». 07.30 Фільм «Душачка».

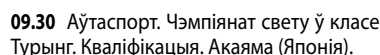


07.35 «Агляд».

08.20 «Авіатары». 08.50 «Выратавальнікі».



09.30 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе Турынг. Кваліфікацыя. Акаяма (Японія).

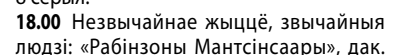


09.30 Тэніс. Выніковы турнір WTA. Лос-Анджэлес (ЗША). Фінал.

02.30 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе Турынг. Кваліфікацыя. Акаяма (Японія).



07.00 Аб'ектыў. 07.20 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»).



07.00 Аб'ектыў. 07.20 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»).

# ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

## 31 КАСТРЫЧНИКА, НАДЗЕЛЯ



**07.50** Дзень спорту.  
**08.00** Пазнавальны серыял «Чалавек супраць дзікай прыроды» (ЗША-Вялікабрытанія). Заключны фільм.  
**08.45** «Зброя». Цыкл дакументальных фільмаў (Беларусь).  
**09.00, 12.00, 15.00, 19.00** Навіны.  
**09.10** «Арсенал».  
**09.40** «Альманах вандраванняў».  
**10.10** У свеце матараў.  
**10.45** Культурныя людзі.  
**11.20** «Школа доктара Камароўскага». Ток-шоў (Украіна).  
**12.10** «Зрабі свой выбар».  
**14.00** «Кінашок» па-беларуску.  
**14.35** Зямельнае пытанне.  
**15.15** Навіны рэгіёна.  
**15.35** Дзённік Міжнароднага дзіцячага конкурсу песні «Еўрабачанне-2010».  
**16.00** Прэм'ера. Сямейны прыгодніцкі фільм «Таямніца Мунакра» (Францыя-Вялікабрытанія - Венгрыя).  
**18.05** Суперлато.  
**19.20** Дакументальна-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна).  
**20.30** «Спортлато 5 з 36». Забаўляльнае шоу.  
**20.50** «КЕНО».  
**21.00** «У цэнтры ўвагі».  
**22.25** Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відэа-часопіс.  
**23.00** Баявік «Містэр і місіс Сміт» (ЗША).

цыя, 2006.  
**14.15** Тэлечасопіс «Звяз».  
**15.00** АНТ прадстаўляе: «Брэйн-рынг».  
**16.00** Нашы навіны.  
**16.15** Навіны спорту.  
**16.20** АНТ прадстаўляе: «Давай ажэнімся».  
**17.30** АНТ прадстаўляе: «Бітва тытанаў».  
**18.40** Прэм'ера сезону. «Лёд і полымя».  
**20.00** Контурсы.  
**21.05** АНТ прадстаўляе: «Дыханне плане-ты».  
**21.40** Прэм'ера сезону. «Лёд і полымя». Працяг.  
**23.25** «Што? Дзе? Калі?».  
**00.30** Прэм'ера. Фільм «Выканаўчы ліст».



**06.55** Фільм «Штошы дзень». ЗША, 2000 г.  
**09.00** Прэм'ера! СТБ прадстаўляе: «Кажы і паказвайце Мінск». Радые ONline.  
**09.30** «Аўтапанарама».  
**10.00** «Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае».  
**10.50** «Вялікі сняданак».  
**11.30** «Салдаты. Залатыя серыі».  
**13.15** «Добры дзень, доктар!».  
**13.50** Фільм «Мы з джазу». СССР, 1983 г.  
**15.30** «Дарагая перадача».  
**15.40** Ток-шоў «Лёс».  
**16.30** «24 гадзіны».  
**16.50** «Праўда».  
**17.30** Канцэрт М.Задорнава.  
**19.00** «Аўтапанарама».  
**19.30** «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.  
**20.40** Фільм «Паўсвятло». Германія - Вялікабрытанія, 2006 г.  
**22.45** «Графесійны бокс».  
**23.45** Фільм «Банзай, рэжысёр!». Японія, 2007 г.  
**01.30** «Сакрэтныя матэрыялы». Серыял.



**07.05** Дабравест.  
**07.30** Мір вашай хаце.  
**07.45** Джэймс Бонд - Агент 007. Прыгодніцкі баявік (Вялікабрытанія).

**10.00** Медычныя таямніцы.  
**10.40** Школа рамонту.  
**11.50** Тэлебарометр.  
**11.55** Бухта капітанаў.  
**12.35** Кінаспробы.  
**12.55** «Правы чалавека».  
**13.10** Камедыіны серыял «Дурнушка Бэці-З» (ЗША).  
**14.55** Гандбол. Адборачны матч чэмпіянату Еўропы 2012. Беларусь - Расія. Прамая трансляцыя.  
**16.55** Хакей. КХЛ. Дынама (Мінск) - Дынама (Рыга). Прамая трансляцыя.  
**19.15** Дакументальны цыкл «Неверагодныя гісторыі каханьня» (Украіна).  
**20.15** Смешная часіна.  
**20.55** Тэлебарометр.  
**21.15** Джэймс Бонд - Агент 007. Прыгодніцкі баявік (ЗША-Вялікабрытанія).  
**23.40** Культасвет.



**07.00** «Уся Расія».  
**07.30** Фільм «Кветкі ад Лізы». Расія, 2010 г.  
**11.00** Весткі.  
**11.15** «Сам сабе рэжысёр».  
**12.10** Фільм «Мой сябар - чалавек несур'ёзны».  
**14.00** Весткі.  
**14.15** «Смехапанарама Яўгенія Петрасяна».  
**14.45** Фільм «Калі дрэвы былі вялікімі».  
**16.35** Фільм «Мяне гэта не тычыцца».  
**18.25** Прэм'ера. «Смяяцца дазваляецца». Гумарыстычная праграма.  
**20.00** Весткі тыдня.  
**21.05** Фільм «Калі квітнее бэз». 2010 г.  
**22.55** Фільм «Арэлі». 2007 г.  
**09.25** «Ямо дома!».  
**00.40** «Адмысловы карэспандэнт».



**07.40** Мультифільм.  
**08.00** Сёння.  
**08.20** «Дзікі свет».  
**08.50** «Іх норавы».  
**09.25** «Ямо дома!».  
**10.00** Сёння.

**10.20** «Першая перадача». Аўтамабільная праграма.  
**10.55** «Бітва за Поўнач».  
**11.50** «Дачны адказ».  
**13.00** Сёння.  
**13.25** «Праспявана ў СССР».  
**14.20** «Суд прысяжных: Галоўная справа».  
**16.00** Сёння.  
**16.25** «Развод па-руску».  
**17.25** «І зноў добры дзень».  
**18.25** «Агляд. Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».  
**19.00** Сёння. Выніковая праграма.  
**20.00** «Чыстасардэчнае прызнанне».  
**20.50** «Цэнтральнае тэлебачанне».  
**22.05** Прэм'ера. «Марскія д'яблы. Лёсы».  
**23.55** «Асабліва небяспечны!».  
**00.30** «Футбольная ноч».  
**01.00** «Нерэзальная палітыка».



**06.45** Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе Турынг. Размінка. Акаяма (Японія).  
**07.15** Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе Турынг. Акаяма (Японія).  
**08.15** Ралі. Ралійная серыя IRC. Абердзін (Шатландыя/Вялікабрытанія). Дзень 2.  
**08.45** Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе Турынг. Акаяма (Японія).  
**09.40, 10.55, 19.10** «Еўраспорт за чыстую планету». Часопіс.  
**09.45** Тэніс. Выніковы турнір WTA. Доха (Катар). 1/2 фіналу.  
**11.00** Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе Турынг. Акаяма (Японія).  
**12.00** Настольны тэніс. Кубак свету. Магдэбург (Германія). 1/2 фіналу.  
**13.30** Тэніс. Выніковы турнір WTA. Доха (Катар). 1/2 фіналу.  
**14.45** Вось дык так!!!  
**15.00** Настольны тэніс. Кубак свету. Магдэбург (Германія). Фінал.  
**17.00** Тэніс. Выніковы турнір WTA. Доха (Катар). Фінал.  
**19.00** Тэніс. «За кулісамі». Часопіс.  
**19.15** Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе Турынг. Акаяма (Японія).  
**20.15** Мотаспартыўны часопіс.

**20.30** Бокс. ЗША.  
**21.30** Бокс. Турнір Bigger's Better (Кіпр).  
**23.30** Вось дык так!!!  
**23.45** Тэніс. Выніковы турнір WTA. Доха (Катар). Фінал.  
**01.15** Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе Турынг. Акаяма (Японія).  
**02.15** Мотаспартыўны часопіс.



**07.00** Аб'ектыў.  
**07.10** Еўропа сёння.  
**07.40** Тыдзень з радые «Свабода» (аналітычная праграма).  
**08.10** Гісторыя пад знакам Пагоні.  
**08.15** Вагон.  
**08.25** Навігатар (інфармацыйна-публіцыстычны тэлечасопіс).  
**08.50** Незвычайнае жыццё, звычайныя людзі: «Рабінзоны Мантсінсаары», дак. фільм, 2008 г., Беларусь-Германія-Фінляндыя-Францыя.  
**09.45** Моўнік (лінгвістычная праграма).  
**09.55** Калыханка для самых маленькіх.  
**10.20** «Арол: крымінальная сага», серыял.  
**11.15** «Сямейныя каштоўнасці», маст. фільм, 1965 г., ЗША.  
**17.05** Прэс-экспрэс (агляд медыяў).  
**17.20** Прыватная калекцыя (агляд культурных падзеяў).  
**17.40** «Час гонару», тэлесерыял: 1 серыя.  
**18.30** Дакументальная гадзіна: «Эпоха Барадзіна», дак. фільм, 2010 г., Беларусь.  
**19.35** Калыханка для самых маленькіх.  
**19.45** Гісторыя пад знакам Пагоні: «Бітва з татарамі пад Клецкам».  
**19.50** Моўнік (лінгвістычная праграма).  
**20.05** ПраСвет.  
**20.30** Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма): «Перу, Амазонія».  
**21.00** Тыдзень у «Аб'ектыве».  
**21.30** Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча: «Флоцкі смак».  
**21.55** Фільматэка майстроў: «Тым, хто кахае», маст. фільм, 1998 г., Іспанія-Францыя.  
**23.35** «Калыханка» ад Сашы і Сірожы (са-тырычная праграма): «Алкаголь».  
**23.50** Тыдзень у «Аб'ектыве».

## Шаноўныя чытачы!

Газета «Новы час» працягвае падпіску. Падпісання можна на любую колькасць месяцаў праз пошту або праз банк. Нашы рэквізіты: нумар рахунку: 3012741108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153100739. Адрас банка: 220004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 220113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.

### Падпіска на «Новы час» праз пошту

- Ідзе на бліжэйшае паштовае аддзяленне.
- На ПАШТОВЫМ ПЕРАВОДЗЕ пішам суму грашовага пераводу ў лічбах і пропісам.
- У графе «Ад каго» пішам прозвішча, імя, імя па бацьку.
- Ніжэй указваем адрас.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі абавязкова накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

### Падпіска на «Новы час» праз банк

- Ідзе у аддзяленне банка і на адмысловым бланку пішам прозвішча, імя, імя па бацьку і адрас.
- Указваем суму аплаты і здзяйсняем пералік грошай.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі абавязкова накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

 БЕЛПОЧТА		ф. ПС 112
<b>ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД</b>		
ВЫРУЧКА <input type="checkbox"/> НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ <input type="checkbox"/> № _____ (вход, по карте отправки)		
<input type="text"/> (сумма цифрами)	<input type="text"/> (сумма прописью)	
ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк», код 153100739, УНН 190790926		
КУДА _____ 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 11 (почтовый код, адрес получателя, телефон)		
ОТПРАВИТЕЛЬ _____ (почтовый код, адрес отправителя, телефон)		
АДРЕС _____		
Доставка <input type="checkbox"/>	уведомление <input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/> простое <input type="checkbox"/> заказное <input type="checkbox"/> электронное
_____ (назначение платежа)		
_____ (письменное сообщение)		
Отметки отделения почтовой связи места приема: (почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.) № перевода по ф. 5 _____ Время приема _____ ч. _____ мин. Подпись _____		

**Для тех, хто прымае рашэнні!**

**НОВЫ ЧАС**

[www.novychas.org](http://www.novychas.org)

КВИТАНЦИЯ	ЧИУП «Час навінаў» (получатель платежа)	
	отд. №539 ОАО «Белінвестбанк» (наименование банка)	
Счет получателя	3012741108019	Лицевой счет
УНП*	190790926	Код 739
_____ (фамилия, имя, отчество, адрес)		
Вид платежа		Дата
Период подписки указывает абонент		
Плательщик _____		
		Пеня _____ Всего _____
Кассир _____		

ЦІКАВА

# ГАТОВЫЯ ДА АРКТЫЧНАЙ ВАЙНЫ?

Алег НОВІКАЎ

**У Грэнландыі знойдзеныя каласальныя радовішчы нафты. Пачатак іх эксплуатацыі, запланаваны праз пару гадоў, можа цалкам змяніць геапалітычную сітуацыю ў рэгіёне.**

Грэнландыя, як вядома, самы вялікі востраў у свеце. Аднак пры гэтым тут жывуць усяго 56 тысяч чалавек. Мясцовы бюджэт галоўным чынам фармуецца за кошт экспарту рыбы і датацый з Даніі, у склад якой Грэнландыя ўваходзіць на правах шырокай аўтаноміі.

Аднак цяпер лядовы востраў стаіць на парозе рэвалюцыі. «Cairn Energy» — брытанская кампанія, якая займаецца пошукам карысных выкапняў, — абвясціла, што ў бліжэйшай перспектыве Грэнландыя можа скласці канкурэнцыю такім буйным вытворцам чорнага золата, як Венесуэла, Лівія, Азербайджан і нават краіны Персідскага заліва.

Сэр Біл Гэмэл, цяперашні дырэктар «Cairn Energy» кажа, што Грэнландыя — адна з самых перспектывных тэрыторый для здабычы нафты. Агульны памер яе нафтавага басейна як мінімум 72 тысячы квадратных кіламетраў.

Ужо зараз розныя фірмы спрачаюцца за права доступу да рэсурсаў. У наступным годзе пачнецца пробнае свідраванне на поўдні краю. Фінансаваць праект будзе брытанцы і індусы. Бюджэт праекту — больш за 8 мільярдаў долараў. Планаўца стварыць на працягу трох гадоў дзесяць пляцовак. Акрамя «Cairn Energy» вока на Грэнландыю паклалі такія монстры нафтавай вытворчасці, як «ExxonMobil» і «Chevron». Яны выдуць свае геалагічныя даследаванні і збіраюцца паставіць на востраве нафтавыя вышкі прыблізна ў 2014 годзе. Увогуле, у мясцовае ўрадавае бюро, якое займаецца



ца выдачай канфесій на права здабычы карысных выкапняў, ужо паступіла 17 заяў ад 12 карпарацый.

Цікава, што ад удзелу ў бітве за смачныя кавалкі грэнландскай нафты адмовілася кампанія «British Petroleum» (BP). Аднак тут, на думку спецыялістаў, была важная прычына.

Пасля катастрофы ў Мексіканскім заліве на платформе BP удел канцэрну ў грэнландскіх праектах выглядаў бы вельмі супярэчлівым. Менеджеры кампаніі кажуць, што хацелі б вытрымаць нейкі час, каб супакоіць грамадскую думку, а пасля таксама заняцца асваеннем палярных рэсурсаў планеты.

У прынцыпе, шок ад аварыі ў Мексіканскім заліве ва ўрадавых і ў бізнес-колах сапраўды вельмі моцны. Міністэрствы, будаўнічыя фірмы і кампаніі, адказныя за эксплуатацыю нафтавых платформаў, апошнім часам уносяць карэктывы ў правілы бяспекі. Не кажучы пра тое, што Вашынгтон цалкам забараніў здабычу нафты з амерыканскіх шэльфаў. Гэта, дарэчы, сарвала план эксплуатацыі вялікіх радовішчаў ля берагоў Аляскі, што планавала пачаць кампанія «Royal Dutch Shell». Сваіго апошняга слова не сказала Еўропа, дзе еўрапейская камісія дамагаецца аналагічнага амерыканскаму маратарыя на марскую здабычу

нафты да таго часу, пакуль не будуць яснымі прычыны аварыі на платформе BP. Скараціла аб'ёмы здабычы Нарвегія, асцерагаючыся паўтору карыбскай катастрофы.

Аднак для тых, хто збіраецца прыйсці ў Грэнландыю, гэта толькі на руку. Забарона на свідраванне ў ЗША выклікала рост попыту на нафту, што абяцае кампаніям значныя прыбыткі. Нават калі Вярхоўны суд ЗША адменіць сваё рашэнне — урад Аляскі зараз патрабуе адмены маратарыя са спасылкай на кепскі стан эканомікі ў штаце — сусветны кошт у бліжэйшы час не будзе падаць ніжэй за 75 долараў за барэль. Гэта робіць грэнландскія праекты цалкам рэнтабельнымі.

Адначасова ўсе энергетычныя кампаніі клянуцца, што зрабілі высновы з трагедыі ў Мексіканскім заліве і прынялі больш суровыя экалагічныя стандарты эксплуатацыі. Тым больш, што грэнландскі ўрад таксама вымагае ад патэнтных інвестараў прытрымлівацца жорсткіх крытэраў тэхнікі бяспекі на нафтавых вышках. «Нашы інспектары кантралююць усе, што звязана з бяспекай працэдур здабычы», — кажа прадстаўнік адміністрацыі. Да маніторынгу за здабычай нафты ў палярных водах падключыцца Канада, якая мае агульныя марскія межы з Грэнландыяй.

Хаця экалагі ўсё роўна супраць. На іх думку, адкрыцці «Cairn Energy» могуць выклікаць хуткую індустрыялізацыю рэгіёну. Да слова, у 2012 і 2013 гадах плануецца выдаць ліцэнзіі таксама на эксплуатацыю газавых рэсурсаў краю. Вядомая экалагічная арганізацыя «Greenpeace» ужо агучыла спецыяльную крытычную заяву наконт напалеонаўскіх планаў энергетычных кампаній. «З'яўленыя» катэгарычна супраць праектаў асваення Грэнландыі. З'яўленне на рынку палярнай нафты відавочна затармозіць развіццё сегменту альтэрнатыўнай энергетыкі.

Паралельна таму, як карпарацыі збіраюцца пачаць распрацоўку радовішчаў, «Greenpeace» рыхтуецца да правядзення кампаніі «Вяртайцеся дахаты!». Адрасам тут, відавочна, выступаюць «Shell», «Statoil», «Cairn Energy» і іншыя фірмы. Экалагі будучы намагацца сарваць спробы будаўніцтва марскіх нафтавых платформаў. У сваю чаргу, урад Даніі, рыхтуючыся да ініцыянтаў з экалагамі, накіраваў у воды Грэнландыі фрэгат «Vaedderen».

Акрамя росту попыту на нафту ёсць яшчэ адзін фактар для таго, каб запусціць праект як мага хутчэй, — амбіцыі Грэнландыі стаць цалкам самастойнай дзяржавай. Калі грэнландская нафта выйдзе на рынак, край

зможа зменшыць фінансавую залежнасць ад Даніі. Па разліках мясцовых прыхільнікаў незалежнасці, датацыі можна будзе скараціць як мінімум удвая (зараз яны складаюць каля 1,5 мільярдаў долараў штогод).

Прыбыткаў ад нафты таксама павінна хапіць на стварэнне стабільнага сектара эканомікі, незалежнага ад Даніі. Праўда, не ўсе незалежнікі трымаюцца такой пазіцыі. Тон у руху за незалежнасць Грэнландыі задае левая партыя Inuit Ataqatigiit, якія ахвотна эксплуатаваць тэму ўнікальнасці мясцовай прыроды.

Нарэшце, пачатак здабычы нафты ў Грэнландыі відавочна стане пралогам пачатку вайны вялікіх дзяржаў за карысныя выкапні Арктыкі. Як кажуць эксперты «Shell», праз 20 гадоў чвэрць усёй нафты на планеце будзе здабывацца за палярным кругам. Апошнім часам Нарвегія, Расія, ЗША і Канада вядуць паміж сабой інфармацыйную вайну на тэму падзелу шэльфу Арктычнага акіяну. Асобна тут трэба ўгадаць пацяпленне клімату, што радыкальна спрашчае доступ чалавека і тэхнікі ва ўча-рашнюю вечную мерзлату.

Пакуль, аднак, дзяржавы-канкурэнты кажуць пра тое, што ўсе праблемы могуць быць вырашаныя праз кампрамісы. Але сапраўдная вайна за арктычную нафту яшчэ толькі стартуе.



## ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Мірны вынік пятнічнага пасяджэння Мытнага саюзу можна тлумачыць як сігнал расійскай уладаў, што ў адсутнасць Аляксандра Лукашэнкі Расія і Беларусь цалкам здольныя дамовіцца. Паколькі ўсе дамоўленасці дасягнутыя на ўзроўні прэм'ер-міністраў.

«Ведомости» (Расія)

Рэальнай альтэрнатывы А. Лукашэнку ў Беларусі на сённяшні дзень няма. А без моцнага канкурэнта нават уплыў Расіі ў беларускіх узброеных сілах губляе сваю значнасць. Адсюль выснова — А. Лукашэнка застаецца прэзідэнтам краіны, і Масква пры ўсім жаданні не зможа перашкодзіць яму гэта зрабіць. Таму яна толькі паспрабуе максімальна ўскладніць яго прэзідэнцкую кампанію (арганізаваць новы энергетычны канфлікт, прыстрашыць не прызнаць вынікі выбараў і г. д.), каб ён стаў яшчэ больш згаворлівым, аднак да радыкальных крокаў, верагодней за ўсё, звяртацца не будзе.

УНИАН (Украіна)

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка падчас візіту ў Турцыю сустрэўся з патрыярхам Канстанцінопальскім Варфаламеем. З крыніцы ў асяроддзі мітрапаліта Мінскага і Слуцкага Філарэта, экзарха Беларусі, стала вядома, што прэзідэнт Лукашэнка абмяркоўваў з Сусветным Патрыярхам магчымасць аўтакефаліі для Беларускай праваслаўнай царквы. Назіральнікі упэўненыя, што магчымасць аўтакефаліі для БПЦ вельмі спрэчная, але тое, што прэзідэнт Лукашэнка пра гэта загаварыў, — сур'ёзны «званочак» для Маскоўскага патрыярха і, адпаведна, для кіраўніцтва Крамля... Ведаючы незалежны характар беларускага прэзідэнта, можна выказаць здагадку, што ён не стане занадта стрымліваць сябе, умешваючыся ў справы царквы. І калі палітычная сітуацыя запатрабуе, у яго цалкам можа хапіць рашучасці на абвясчэнне аўтакефаліі.

«Дзеркало тижня» (Украіна)

Калі вы ідзце ў Еўропу, то прыходзіце ў цэнтр Еўропы. Мы будзем вам актыўна дапамагаць і падтрымліваць у Беларусі», — за-

явіў ён (Лукашэнка) кітайцам і зрабіў ім прапанову, ад якой, па яго разуменні, яны наўрад ці змогуць адмовіцца. «Мы маем унікальнае становішча ў Мытным саюзе... Вы зможаце бязмытна гандляваць фактычна на ўсёй тэрыторыі постсавецкай прасторы». Прасцей кажучы, Лукашэнка адкрытым тэкстам прапанаваў Кітаю свае паслугі па распаўсюду кантрабандных тавараў на тэрыторыі адзінай мытнай прасторы. Наўрад ці ён пры гэтым раіўся з лідэрамі Расіі і Казахстана. Як удзельнікі Мытнага саюзу адрэагуюць на гэты крок беларускага прэзідэнта — пакажа час. Магчыма, ім застаецца спадзявацца толькі на разважлівасць кітайцаў. Але ўжо цяпер ясна, што, ратуючы сябе асабіста, Лукашэнка здольны прадаць не толькі сваю краіну.

«Новая палітыка» (Расія)

Тое, што з Лукашэнкам можна дамовіцца, паказала гісторыя ўступлення Беларусі ў Мытны саюз. Ён доўга ўпіраўся і патрабаваў бязмытнай расійскай нафты, аднак Расія не саступіла, арганізавала газавы канфлікт і ўрэш-

це прымусіла Аляксандра Рыгоравіча прыняць яе ўмовы. Такім чынам, можна выказаць здагадку, што рана ці позна Масква ў адносінах з Беларуссю ўсё ж даб'ецца свайго, паколькі ў Лукашэнкі папросту няма іншага выбару, калі ён хоча і далей заставацца ва ўладзе. Захад жа ў гэту справу ўмешвацца не стане, таму што лічыць Беларусь зонай уяўлення Расіі.

«Geopolitika» (Літва)

Беларусь для шмат каго — як казачнае Бела-воддзе, міфічны салодкі міраж, легендарная Атлантада, аазіс у пустыні, запаведнік чысціні і парадку на фоне расійскага бардаку, карупцыі і бюракратычнага бязмежжа... Мне вельмі зразумелая і чымсьці нават блізкага гэта саўковая настальгія. Але ўжо занадта свежыя ўспаміны пра тое, што хавалася за савецкімі чысцінёй і парадкам, нават у самых бяскрыўных застоінных часах: дастаткова ўзяць падшыўку старых газет, перагартыць іх — і адразу развеецца ідылія. Калі, вядома, для вас такія словы, як «свабода», — не пусты гук.

«Красноярский рабочий» (Расія)



## МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

### УКРАЇНА. ПАРТЫЯ РЭГІЁНАЎ БУДУЕ САЦЫЯЛІЗМ

Аказваецца, кіруючая ва Украіне Партыя рэгіёнаў ідэальнай формай грамадскага ладу лічыць сацыялізм. Інакш бы яна не падпісала мемарандум пра супрацоўніцтва з «Прагрэсіўным альянсам сацыялістаў і дэмакратаў» — фракцыяй у Еўрапарламенце. Касцяк Альянсу складаюць сябры сацыялістычных і сацыял-дэмакратычных партый. Здавалася, цяжка знайсці ва Украіне партыю, якая была б так далёка ад прынцыпаў левага руху. Партыя рэгіёнаў — гэта партыя вялікага бізнесу. Палітолагі, аднак, лічаць, што Азараў (старшыня партыі) кіраваўся проста логікай. Паколькі партыя «Батьківщина» (лідэр Юлія Цімашэнка) з'яўляецца сябрам кансерватыўнай Еўрапейскай народнай партыі, Партыя рэгіёнаў нічога не заставалася, як перафарбавацца ў чырвоны колер.

Па матэрыялах украінскай прэсы

### КУБА. ЮБІЛЕЙ САМАЙ МАСАВАЙ АРГАНІЗАЦЫІ

Куба святкуе гадавіну стварэння руху Камітэт па абароне рэвалюцыі (CDR). Роўна 50 гадоў таму ў кастрычніку 1960-га Фідэль Кастра заклікаў да стварэння дваравых камітэтаў, якія павінны былі абараняць прынцыпы рэвалюцыі ў выпадку магчымай інтэрвенцыі янкi. Аднак, паколькі янкi да гэтага часу не атакуюць, CDR паступова заняўся грамадска-палітычнай дзейнасцю. Сёння гэта самая масавая праўладная арганізацыя, уступаць у якую можна з 14 гадоў. Зразумела, што не ўступіць у CDR папросту не магчыма. Арганізацыя, якая налічвае 7 мільёнаў 600 тысяч чалавек, будзеца па квартальнаму прынцыпу. Як правіла, актывісты CDR занятыя рамонтам будынкаў і дарог, дапамагаюць старым і пенсіянерам. У свой час рух адыграў вялікую ролю ў ліквідацыі непісьменнасці на Кубе. З іншага боку, Камітэт па абароне рэвалюцыі з'яўляецца нізавой структурай сістэмы палітычнага нагляду. Яго лідэры павінны інфармаваць адпаведныя органы пра любую крамолу ў сваім раёне. Таксама праваабаронцам не падабаецца практыка грамадскіх судоў, якія арганізуе Камітэт па абароне рэвалюцыі. Падчас іх кожны сябра CDR павінен асудзіць чалавека, які ў чымсьці правініўся. Праваабаронцы лічаць гэта псіхалагічным ціскам.

Па матэрыялах кубінскай прэсы

### ІЗРАЇЛЬ. КЛЯТВА ВЕРНАСЦІ ДЗЯРЖАВЕ

Ізраільскае грамадства спрабуе зразумець сутнасць прынятага 10 кастрычніка закона, адпаведна якому кожны грамадзянін краіны неўрэйскага паходжання мусіць прынесці клятву вернасці ізраільскай дэмакратычнай дзяржаве. Праўда, закон яшчэ павінен быць падтрыманы Кнесетам. Нават палітыкі, якія не адносяць сябе да лагера левай апазіцыі, згодныя, што тут ёсць нейкі элемент расісцкай тэорыі, аўтары якой сцвярджаюць, што нацыянальнасць вызначае палітычную пазіцыю. Ліберальная газета «Haaret» увогуле напісала, што «пасля 10 кастрычніка мы будзем жыць у афіцыйна прызнаным этнакратычнай, тэакратычнай і расісцкай краіне». Хутчэй за ўсё, прэм'ер кідае костку правым партыям, без згоды якіх не будзе забаронена будаўніцтва яўрэйскіх пасяленняў на палесцінскіх землях. Гэта ключавая ўмова для працягу мірнага дыялогу з арабамі.

Па матэрыялах «Lewica» (Польшча)

### ВЯЛІКАБРЫТАНІЯ. ЛЕЙБАРЫСТ ПАЦЯРПЕЎ ПРАЗ ГЕНІТАЛІІ

Калі былому мэру Лондана, лейбарысту Кену Лівінгстону прапанавалі сустрэцца з Юсуфам аль-Карадаві, адным з лідэраў апазіцыі ў Егіпце, ён адразу згадзіўся. Лівінгстон марыць вярнуць пасаду гарадскога галавы, і галасы лонданцаў ісламскага веравызнання яму будуць вельмі патрэбныя. Палітык і госьць сустрэліся і разам сфатаграфаваліся для прэсы. Але феміністкі высветлілі, што Юсуф падтрымлівае практыку жаночага абразання. Па стане на 2008 год, ад 100 да 140 мільёнаў жанчын у свеце жылі з наступствамі гэтай аперацыі, якая павінна быццам пазбавіць іх сексуальнага жадання і гарантаваць моцнасць сям'і. Юсуф таксама так думае. У сваёй фатве ён напісаў, што абразанне «робіць жанчыну больш здаровай і спрыяе добрым сувязям з мужам». «Ці можа пасля гэтага Лівінгстон лічыць сябе левым палітыкам?» — задаюць пытанне актывісткі жаночых арганізацый і патрабуюць ад яго асуджэння патрыярхальных перажыткаў.

Па матэрыялах «Guardian» (Вялікабрытанія)

### ФРАНЦЫЯ. ХТО БУДЗЕ ГАЛОЎНЫМ НАЦЫЯНАЛІСТАМ?

Уся супольнасць французскіх ультраправых жыве будучым з'ездам партыі Нацыянальны фронт. Дэпутаты з'езда, які прызначаны на студзень, павінны абраць новага старшыню. Назменны Жан Мары Ле Пэн збіраецца на пенсію. Галоўнымі кандыдатамі на вакантную пасаду лічацца яго дачка Марына і стары партыйны актывіст прафесар Бруна Гальніш. Пры гэтым меркавалася, што старшыняста ў Марыны амаль у кішэні. Але зараз Бруна нечакана ажывіўся. Ён пераманіў на свой бок усю правую прэсу, якая разварнула супраць сям'і Ле Пэн сапраўдную медыявайну. Галоўны штотыднёвік правых «Minute» піша, што ў выпадку перамогі Марыны апарат партыі чакае «Варфаламеўская ноч». Газета «Rivarol» сцвярджае, што Ле Пэн і ягоная дачка рыхтуюць масавыя фальсіфікацыі выбараў старшыні. Ветэраны вайны ў Алжыры таксама нечакана падтрымалі прафесара. Так ці інакш, зараз вынік выбараў ужо не так проста прагназаваць.

Па матэрыялах «Liberation» (Францыя)

## ПАДРАБЯЗНАСЦІ

# НЕЗАЛЕЖНАСЦЬ АДКЛАДАЕЦЦА

Алег ПЯТРОЎ

### Шатландскія нацыяналісты адклалі правядзенне рэферэндуму пра пачатак выхаду Шатландыі са складу Аб'яднанага Каралеўства.

Змрочную для ўсіх аматараў незалежнай Шатландыі навіну агучыў Алекс Салмонд, прэм'ер-міністр ураду Шатландыі і лідэр Шатландскай нацыянальнай партыі (SNP). Выступаючы на партыйнай канферэнцыі, Салмонд заявіў, што вымушаны з-за аб'ектыўных прычын перанесці на больш далёкі тэрмін рэалізацыю мары ўсяго свайго жыцця — аднаўленне дзяржаўнасці Шатландыі (краіна страціла яе, калі ў 1707 годзе быў прыняты Акт аб уніі з Англіяй).

Шлях да адраджэння незалежнай Шатландыі ляжаў праз рэферэндум, які збіраўся правесці ў лістападзе. Увогуле, ідэя такога рэферэндуму была агучаная ў 1997 годзе — адразу, як толькі Шатландыя атрымала свой парламент.

Аднак канкрэтныя контуры план пачаў набываць у 2007 годзе, калі SNP паклала канец амаль 50-гадоваму дамінаванню лейбарыстаў у мясцовай адміністрацыі. Па выніках выбараў партыя Салмонда атрымала на адзін мандат больш за лейбарыстаў, што дало ёй права стварыць урад. Нягледзячы на тое, што гэты ўрад — урад меншасці (у фракцыі SNP 47 з 129 сябраў дэпутацкага корпусу), нацыяналісты да гэтага часу здолелі пазбегчы урадавых крызісаў. Адначасова праводзіліся рэформы на карысць незалежнасці праекта. Напрыклад, на дзяржаўным узроўні пачалася кампанія за стварэнне ў інтэрнэце пашырэння «sco» (ад Scotland — Шатландыя).

Але апагеям праўлення нацыяналізму павінен быў стаць

### Канкрэтныя контуры план пачаў набываць у 2007 годзе, калі SNP паклала канец амаль 50-гадоваму дамінаванню лейбарыстаў у мясцовай адміністрацыі

рэферэндум, пра які абвясцілі ў жніўні 2009 года. Яго прызначылі на 30 лістапада 2010 года — на дзень Святога Андрэя (святы патрон Шатландыі).

У лютым з'явіўся дакумент пра падрабязнасці правядзенне плебісцыту. Калі б рэферэндум усё ж адбыўся, то кожны жыхар Шатландыі мусіў адказаць на два пытанні: 1) Ці падтрымліваеце Вы пашырэнне кампетэнцыі шатландскага парламенту, перш за ўсё ў сферы фіскальнай палітыкі? 2) Ці мае, на Вашу думку, парламент права дабівацца поўнай незалежнасці?

У выпадку, калі б на абодва пытанні выбарцы аказалі «не», усё б заставалася па-ранейшаму. Калі б большасць прыняла толькі пер-



шае пытанне, Шатландыя атрымлівала б «міні-незалежнасць». На тэрыторыі Вялікабрытаніі стваралася б асобная падатковая і эканамічная зона, правілы якой вызначаў бы Эдынбург.

Калі б народ Шатландыі падтрымаў абодва пытанні, пачаўся б працэс паступовага ператварэння краю ў «нармальную суверэнную дзяржаву», фармальным кіраўніком якой заставалася б усё ж каралева Елізавета Другая. Шатландыя мела б магчымасць стаць сябрам ЕС і ў перспектыве перайсці на еўра.

Усе амбіцыйныя планы, як прызнаюцца самі нацыяналісты, сарваў пракляты крызіс. Ён моцна ўдарыў па Шатландыі. Кожны тыдзень, адпаведна статыстыцы,

нафты і газу, можа паўтарыць поспех суседзяў. Аднак, як толькі пачаўся крызіс, ірландская і ісландская эканомікі абрынуліся ў галечу. Разам з імі згубіў прывабнасць і шатландскі нацыяналістычны міф.

Адным словам, для правядзення лёсавызначальнага рэферэндуму зараз аб'ектыўна не лепшыя часы.

У дадатак, на шляху да рэферэндуму была яшчэ адна перашкода. Для прыняцця закону аб рэферэндуме патрэбна большасць галасоў у парламенце. За тры гады прэм'ерства Салмонд навучыўся праводзіць свае законапраекты за кошт стварэння часовых кааліцый. Аднак з тэмай незалежнасці так не атрымаецца.

Ёсць розныя прычыны для супраціву ідэі незалежнасці. Лейбарысты кажуць, што час для поўнай самастойнасці яшчэ не прыйшоў. Ліберал-дэмакраты і кансерватары наогул сцвярджаюць, што рэферэндум не адпавядае нормам брытанскага права.

Хая ад ідэі рэферэндуму лідэры SNP цалкам не адмаўляюцца, яны абяцаюць, што закон пра рэферэндум аб незалежнасці будзе вынесены на агульнае апытанне пасля прызначаных на май 2011 года выбараў у мясцовы парламент. Зразумела, пры ўмове, што на іх пераможа SNP.

Аднак зрабіць паўтор выбараў 2007-га нацыяналістам будзе цяжка. Фаварытгамі наступных выбараў лічацца лейбарысты, якія, па апытаннях, аспярэджваюць нацыяналістаў амаль на дзесяць пунктаў. І зламаць гэту тэндэнцыю SNP будзе цяжка. Справа ў тым, што адной з галоўных тэмаў выбараў стане праграма мадэрнізацыі атамных ракетных комплексаў «Trident», якія знаходзяцца на шатландскіх вайсковых базах. Менавіта на лозунгах вываду атамнай зброі з Шатландыі традыцыйна будзеца тутэйшы нацыянальны рух. Аднак ва ўмовах крызісу сітуацыя выглядае трошкі іншай. Праект мадэрнізацыі «Trident» забяспечвае працоўнымі месцамі 40 тысяч шатландскіх працоўных. У часы крызісу шмат для каго гэта добры аргумент, каб на нейкі час забыць пра незалежнасць.

## ▶ ГЕАПАЛІТЫКА

## АФРЫКАНСКАЕ ПРЫДНЯСТРОЎЕ

Алег НОВІКАЎ

**У непрызнанай міжнародным грамадствам афрыканскай краіне Самалілэнд па выніках выбараў адбылася мірная перадача ўлады апазіцыі. Выпадак для афрыканскіх шыроўтаў незвычайны.**

Сітуацыя, сапраўды, не кладзецца ў рамкі звычайных катэгорый. Дзяржавы, якія не прызнае міжнародная супольнасць, як правіла, уяўляюць замакуфляваныя фармальным дэмакратычным заканадаўствам дыктатуры. У лепшым выпадку, аўтарытарныя рэжымы. Дастаткова згадаць Паўднёвую Асецію або Прыднёстроўе. Самалілэнд таксама належыць да «чорных дзірач на мапе» — так у прэсе метафарычна называюць непрызнаныя краіны.

Увогуле, сваім з'яўленнем Самалілэнд абавязаны перш за ўсё брытанскай каланіяльнай культуры. Калі напрыканцы XIX стагоддзя ў рэгіён прыйшлі каланізатары (Вялікабрытанія і Італія), самалійскія мясцовыя плямёны былі больш-менш падобныя адзін на аднаго.

Іншаземцы падзялілі не толькі іх зямлю, аднак і стварылі два сацыякультурныя тыпы самалійскага народа — паўночны і паўднёвы. На поўначы панавалі брытанцы. Для іх краіна Самалі не мела вялікага значэння. Хіба што кантроль над гэтай часткай Афрыкі павінен быў паслабіць геапалітычны ўплыў французцаў на Чырвоным моры. Брытанская палітыка стаўлення да тутэйшых заклочалася ў тым, каб адаптаваць іх архаічныя міжкланавыя механізмы падтрымання грамадскай стабільнасці да брытанскага права.

На поўдні панавалі італьянцы. Каланіяльная палітыка Рыму, асабліва ў часы Дучэ, была своеасаблівай кампенсцыяй за нізкі статус Італіі ў Еўропе. Італьянцы намагаліся адбудаваць вертыкальную структуру кіравання без хоць нейкай павягі да традыцыйных кланавых структур. Такое ўяўленне пра мадэль дзяржавы было прынятае і першымі туземнымі палітыкамі пасля абвясчэння незалежнасці ў 1960 годзе.

Як толькі Поўнач і Поўдзень сталі свабоднымі, адразу ўзнікла ідэя Вялікай Самалі. Хутка ўніфікацыя экс-калоній адбылася. Аднак на гэтым будаўніцтва новай дзяржавы не прыпынілася. Яе бацькі-заснавальнікі заявілі, што не прызнаюць межаў дзяржаў, якія ўстанавілі каланізатары.

На думку самалійскага ўраду, у склад Вялікай Самалі павінен быў таксама ўваходзіць Агадэн (частка тэрыторыі Эфіопіі). У 1977 годзе пад кіраўніцтвам Махамеда Сіад Баррэ самалійцы справакавалі паўстанне народу Агадэна і аказалі яму вайсковую дапамогу. Вайна закончылася правам. Каля мільёна бежанцаў, ахвяр канфлікту, пацягнуліся ў Самалі.

Не жадаючы прызнаць факт краху праекту Вялікага Самалі, Баррэ вырашыў ператварыць уцекачоў у зброю для рэваншу. Ён пасяліў іх на Поўначы краіны ў спецыяльныя лагеры, дзе яны павінны былі прайсці баявую падрыхтоўку. Часткова кошта за ўтрыманне лагераў пераклалі на паўночныя плямёны, што выклікала першыя прыкметы фронды.

У 1981 годзе на Поўначы пачалося паўстанне. На дзесяць гадоў краіна пагрузілася ў хаос грамадзянскай вайны. Праз дзесяцігоддзе самалійскай дзяржавы дэ-факта больш не было. На яе месцы ўзнік кангламерат тэрыторый, кожную з якіх кантраляваў асобны клан або палявы камандзір. Наступствам адсутнасці ўраду стаў масавы голад, што прымусіла ЗША ў 1992 годзе з санкцыі ААН увесці сюды вайсковы корпус колькасцю 35 тысяч чалавек. Аперацыя «Restore hope», адпаведна плану, мела дзве фазы: поўная акупацыя Самалі і стварэнне падмурку для дзяржаўных інстытутаў.

Аднак нічога зрабіць не ўдалося. Праз два гады амерыканцы з'ехалі. З 1995 года было зафіксавана 14 спробаў (!) стварыць на Поўдні нейкае падабенства ўрадавай адміністрацыі. Усе яны закончыліся правалам.

А вось на Поўначы працэс дзяржаўнага будаўніцтва пачаўся. Лідэры паўночных кланаў аб'ядналіся ў shir (савет), які абвясціў пра стварэнне асобнай дзяржавы ў межах былой брытанскай Самалі. Дзяржава ўяўляе сабой гібрыдную сістэму праўлення. Канстытуцыя сумяшчае ў сабе

традыцыйны мясцовыя звычай і заходнееўрапейскія нормы кіравання. Праз серыю міжкланавых сходаў і канферэнцый, кульмінацыяй якіх у 1993 годзе стала Буррамская канферэнцыя (па-англійску — Boorama Conference), была створана сістэма кіравання «кабіл» (самал. qabil — клан або супольнасць). Дадзеная сістэма складаецца з выканаўчага органа: прэзідэнта, віцэ-прэзідэнта, савета міністраў і незалежнай судовай сістэмы.

Урадам стала аснова кааліцыі пануючых кланаў, з месцамі ў верхняй і ніжняй палатах, роўна падзеленымі паміж кланамі ў адпаведнасці з выразна акрэсленай формулай. У 2002 годзе, пасля некалькіх пашырэнняў гэтай сістэмы ўнутранага кіравання, Самалілэнд нарэшце перайшоў да шматпартыйнай дэмакратычнай формы праўлення, з выбарамі раённага савета, які складаецца з шасці партый. Такая сістэма кіравання прызнана самай мірнай за апошнія дваццаць гадоў у Афрыцы.

Сітуацыю цяжка назваць ідэальнай, аднак нават па мерках некаторых усходнееўрапейскіх краін яна папросту звышліберальная. Так, 2009 годзе прэзідэнт Самалілэнда Рыйяль Кахін загадаў міністру абароны вывесці войскі на вуліцы сталіцы краіны, каб супрацьстаяць антыўрадавым маніфестацыям. Вайсковец пасля некаторай паўзы адказаў, што ў такім выпадку ягоныя ўчынкі будуць супярэчыць канстытуцыі. Прэзідэнт быў вымушаны абвясціць датэрміновыя выбары, на якіх улётку 2010 года прайграў. На днях новы прэзідэнт Ахмед Маха Сіланья заняў яго офіс.

Апошнія поспехі дэмакратыі Самалілэнда ставяць міжнародныя цэнтры — Лондан, Парыж і Вашынгтон — у тупік. З аднаго боку, ім было б лагічна падтрымаць востраў міра і стабільнасці. З іншага — яны не хочуць сварыцца з Егіптам. У Каіры і ў арабскім свеце неадлюбливаюць хрысціянскую Эфіопію, якая мае традыцыйна добрыя адносіны з Самалілэндам. Раней у Самалілэндзе кіравала эфіопская дынастыя.

Таму арабы выступаюць за адраджэнне адзінага Самалі як патэнцыйнага саюзніка супраць Эфіопіі. Сварыцца з арабскім светам з-за Самалілэнда на Захадзе, натуральна, не збіраюцца.

## ▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

## ДАНІЭЛА САНТАНКЕ



Дэпутат італьянскага парламенту ад партыі «Народ Свабоды», лідэрам якой з'яўляецца Сільвія Берлусконі, вырашылі даручыць незвычайную, аднак надзвычай важную місію. Яна павінна стаць італьянскай Сарай Пэйлін (лідэр «Tea Party» — кансерватыўнай фракцыі ў Партыі рэспубліканцаў ЗША). Сара і яе прыхільнікі зрабілі сапраўдную рэвалюцыю па той бок акіяну, стаўшы лідэрамі апазіцыі адміністрацыі Абама. Цяпер мадэль «Tea Party» было вырашана імпартаваць у Італію. Робіць Берлусконі, праўда, такі крок не ад добрага жыцця. Апошні месяц грамадскасць стала сведкам яго канфлікту з былым заступнікам Джанфранка Фіні. У выніку той пайшоў з «Народу Свабоды», каб стварыць сваю партыю, якая павінна заняць у італьянскім партыйным спектры месца на правым цэнтры. Цалкам рэальна, што Фіні зможа ў перспектыве блакіравацца з левымі, якія ўжо заявілі пра гатоўнасць пайсці на любыя пакты ў барацьбе супраць Берлусконі, які, на іх думку, увасабляе карупцыйную амаральную палітыку. У такой сітуацыі Сільвія патрэбна захаваць за сабой правы электарат. Паколькі сам ён з'яўляецца героем шматлікіх сексуальных скандалаў, і каталікі ад яго не ў захапленні, да справы падключылі Даніэлу. Апошняя мае ў грамадстве імідж каталіцкай фундаменталісткі. Цікава, што Даніэла і яе цяперашні галоўны вораг Фіні пачыналі разам у партыі «Нацыянальны альянс», што з'яўляецца нашчадкам Партыі фашыстаў Італіі.



## АМУРБЕК ТЭКЕБАЕЎ

Лідэр кіргіскай партыі «Ата-Мекен» стаў наступным сябрам дзіўнага клубу, куды раней увайшлі Юры Лужкоў, Муртаза Рахімаў, Аляксандр Лукашэнка. Іншымі словамі, гаворка пра асобаў, якія чымсьці не спадабаліся Крамлю і супраць якіх вяліся інфармацыйныя войны. Цяпер на НТВ заняліся Амурбекам. У прысвечаным яго асобе фільме Амурбек паказаны як заўзяты карупцыянер. Палітолагі шукаюць прычыны медыя-атакі на Тэкебаева ў сітуацыі, якая склалася пасля нядаўніх парламенцкіх выбараў. Па іх выніках адноснаю большасць у парламенце атрымала «паўднёвая» партыя «Ата Журт» (30 мандатаў з 120). Між тым, партыі сацыял-дэмакратаў, «Рэспубліка» і «Ар-Намыс», якія, на думку прэсы, фінансаваліся з Масквы і Астаны, маюць 70 мандатаў. Думаецца, што Тэкебаеў нейкім чынам замяне будаўніцтвам дэпутатскай большасці пад новы прарасійскі ўрад, за што і стаў ахвярай НТВ. Ягонай рэакцыяй на фільм, дарэчы, стала патрабаванне да цяперашняга часовага ўраду прыпыніць умяшанне замежных дзяржаў ва ўнутраныя палітычныя працэсы ў Кіргізіі.



## ПЕРВЕЗ МУШАРАФ

Пакістанскі генерал, былы дыктатар, які ў 2008 годзе добраахвотна склаў паўнамоцтвы прэзідэнта і пакінуў краіну, цяпер марыць вярнуцца, прычым як вельмі перспектыву палітык. У Лондане Мушараф абвясціў пра стварэнне ўласнай партыі «Усе-пакістанская мусульманская ліга» (APML). Яго першыя заявы і крокі вайскоўца выклікалі міжнародны землятрус. Генерал прызнаўся, што Пакістан трэніруе атрады кашмірскіх сепаратыстаў і закідае іх у Індыю. Афіцыйны Дэлі вуснамі міністра абароны патрабаваў ад міжнароднай супольнасці і ЗША перш за ўсё аказаць ціск на пакістанскія ўлады. У сваю чаргу, Пакістан адразу даў зразумець, чаго будзе каштаваць падобны ціск. Пакістанскія ўлады канфіскавалі вялікую партыю вайсковага грузу NATO, які транзітам ішоў салдатам Альянсу ў Афганістан. У дадатак талібы на нейкі час перасталі атакаваць «блакітныя каскі». Сэнс пасланка відавочны: у Ісламабада ёсць механізмы ўплываць на афганскіх ісламістаў. Такім чынам, Захаду, калі ён хоча як мага хутчэй закончыць аперацыю ў Афганістане, трэба дамаўляцца з пакістанцамі, а не крытыкаваць іх за падтрымку кашмірскіх сепаратыстаў. Увогуле, на думку шмат каго, вяртанне Мушарафа ў палітыку звязана менавіта з афганскай тэмай. Калі ў наступным годзе часткі NATO, як плануецца, пакінуць Афганістан, менавіта Пакістан будзе галоўным рэгіянальным праціўнікам Аль Каіды. Мушараф сёння жадае давесці Захаду, што ён выканае гэтую ролю лепш за цяперашні пакістанскі ўрад.



▶ КІНО

# «ВАЎКІ»: УЦЁКІ З БЕЛАРУСКАЙ ЗОНЫ



Андрэй РАСІНСКІ

**Карціна Аляксандра Колбышава «Ваўкі» скаланулі мяне яшчэ да свайго выхаду на экраны. У кадрах рэкламнага роліку (упершыню для «Беларусьфільма» выстаўленага ў сеціве!) — трагічныя ўцёкі з ГУЛАГу. У краіне, дзе школьнікаў возяць на Лінію Сталіна, з'явілася падкрэслена антыстаталітарная стужка.**

▶ КІНАКЛУБ

## АКТУАЛЬНЫЯ ФАНТАЗІІ САВЕЦКІХ ДЗЁН

Андрэй КРЫНІЦЫН

**У кінатэатры «Ракета» з 5 кастрычніка па 9 лістапада кінаклуб «Феномены кіно» прадстаўляе праграму «Савецкі Фантазіум», прысвечаную містычным і фантастычным стужкам савецкага кіно.**

У праграме ўжо была паказаная стужка «Салярис» Андрэя Таркоўскага, дэманструецца і рарытэтная «Дзіўная гісторыя містэра Джэкіла і доктара Гайда» з Інакенціем Смактуноўскім, і постапакаліптычная карціна Канстанціна Лапушанскага «Лісты мёртвага чалавека» (1986 год). Гэта стужка ў свой час выклікала ў гледачоў шок. Пасля ядзернай вайны загінула большая частка чалавецтва. Ягоныя рэшткі хаваюцца ў бункерах і чакаюць радыеактыўнай зімы. Стары навуковец (адна з апошніх роляў Ралана Быкава) складае лісты памерламу сыну.

Чорна-беламу насланню «мёртвага чалавека» супраць-

пастаўлены фарсавы «Горад Зэра» Карэна Шахназарава. Гэта стужка 1988 года з Леанідам Філатавым і Алегам Басілашвілі распавядае пра горад, які выпаў з часу — і ніяк не здольны развітацца з навязлівымі фантамамі злой мінуўшчыны. «Горад Зэра» — двайнік сучаснай Беларусі. Фільм дэманструецца 26 кастрычніка.

2 лістапада гледачоў чакае рарытэт, які ў знаўцаў жанравага кіно выклікае самыя трывожныя пачуцці. Містычная стужка паводле апавядання Аляксандра Грына «Спадар афармляльнік» (1988 год) Алега Цяпцова даўно заслужыла славу аднаго з самых дзіўных фільмаў. Дэкадэнцкае афармленне стужкі, гіпнатычны акцёр Віктар Авілаў (які ў той час уцякаў ад раку) і фантасмагарычная музыка Сяргея Курохіна — пазачасавыя.

9 лістапада — энigmatычная карціна Аляксандра Сакурава «Дні зацмення» (1988 год) — паводле фантастыкі братаў Стругацкіх. Карціна адметная медытатывнай манерай і гукавым шэрагам.

Усе стужкі дэманструюцца а 19.00.

Сюжэт фільму просты. На занесенай снегам станцыі «Вярыга» спыняецца эшалон з вязнямі. Арыштанта Кірыла Паліятаеў уцякае ад канвою — і хаваецца ў роднай вёсцы, што паблізу. Адны месцічы дапамагаюць герою, другія — мараць яго схапіць. Сталінскія карнікі абвешчаюць, што рэпрэсуюць усю вёску, калі ўцякач не знойдзецца. Герой мяркуе здацца, але ў лесе яго загрызаюць ваўкі.

Ваўчынае паляванне на чалавек нагадвае «Аблаву» Васіля Быкава. Але аповесць, па якой складзены фільм, напісаная яшчэ ў 1963 годзе. Аляксандр Чакмянёў, беларускі сцэнарыст ды рэжысёр, тады спрабаваў надрукаваць твор. Але аўтара выклікалі ў КДБ і абяцалі сур'ёзныя непрыемнасці. Гісторыя, якая «ачарняе светлы вобраз» карнай машыны, пабачыла свет толькі на пачатку 2000-х гадоў.

Аповесць захапіла акцёра і рэжысёра Аляксандра Колбышава, але ён згубіў надзею паставіць хоць нешта на «Беларусьфільме», таму працаваў у Расіі на серыялах.

«Нечакана мне патэлефанавалі з кінастудыі, — распавядае Колбышаў. — Сказалі, што ў нас новы дырэктар Замяталін, прапануйце сцэнар. Я даслаў сцэнар «Ваўкоў», які падаваўся мне на нашай кінастудыі непраходным. А мне сказалі запускаяцца з карцінай».

Фільм быў дароблены напрыканцы 2009 года. Яго прапаноўвалі на Берлінскі кінафэст, дэманстравалі на фестывалях СНД. З кастрычніка 2010 карціна пайшла ў шырокім беларускім пракаце.

Але фільм ужо папракнулі, што ён «несвоечасовы» і «небеларускі». Папрокі гэтыя вельмі няслушныя. Стужка — дакладны адбітак нашага часу, партрэт беларускіх прыцемак перад досвіткам. Трагедыя, што разыгралася на экране ў далёкай сібірскай вёсцы, — пра нас, пра слабасць і

моц людзей. І нават хібы карціны сведчаць пра наша грамадства.

Аляксандра Колбышава беларускія гледачы найперш ведаюць як акцёра. Спачатку творца працаваў у Брэсцкім драматычным тэатры. Ягоны зухаваты кінапартызан Штыркін з «Акупацыі» Кудзіненкі — трагікамічны выхваяка, які на экране памірае і ўваскрашае. Сур'ёзна-пацешная і роля святара-паўстанца ў «Масакры», якую гледачы неўзабаве пабачаць.

Але вучань Віктара Турава рэжысёр Колбышаў — творца трагічных гісторый. Ягоны почырк — суворы, акадэмічны і стрыманы. Ён надае ўвагу акцёрскай гульні, дакладнаму псіхалагічнаму малюнку ролі. Колеры і дэкарацыі ў кадры не мусяць адцягваць увагі ад рухаў чалавечай душы.

Герой ранняй кароткаметражнай стужкі «Чорная скрыня» — ветэран Афганістану, якога не адпускае боль (сам рэжысёр таксама прайшоў праз Афганістан). А аскетычная бела-чорная карціна «Ахвота жыць», пастаўленая ў 1998 годзе па апавяданні Васіля Шукшына, прадказвае «Ваўкоў». У фільме таежныя паляўнічыя сустракае хлопца, які ўцёк з калоніі.

Сярод «трагічных» крыніц «Ваўкоў» можна назваць і «Узыходжанне» Ларысы Шапіцькі (паводле «Сотнікава» Васіля Быкава), тым болей, што з гэтай карціны перавандраваў у стужку Колбышава Уладзімір Гасцюхін. Ягоны ўдзел у фільме таксама не спадабаўся заўзятарам палітычнай чысціні.

Але на экране ўсё вымяраецца талентам. Гасцюхін абсалютна на сваім месцы. Сябра Кірыла Паліятаева, які просіць яго здацца, дагаджае гэбісцкаму карніку ды губляецца — гэта варыяцыя кароннай «рыбакоўскай тэмы», што прынесла акцёру славу.

Дарэчы, Гасцюхін ужо зняўся ў беларускіх «Ваўках» у... 1977 годзе. Гэта была навела ў кінаальманаху «У профіль і анфас»,

пастаўленая паводле Васіля Шукшына.

З асалодай грае падступнага гэбіста, галоўнага «паляўнічага», Андрэй Панін. Ледзяны пранізлівы позірк, рэзкія жэсты — і кашаль з соплямі. У жалезнага камуніста Вячаслава Паўлюця таксама «недасканаласць» — толькі адна рука. А вясковая даносчыца (у выкананні Аксаны Лясной) — высушаная ад страху і партыйнага экстазу.

Колбышаў пераўтварае сцэну з яе допытам у амаль хічкокаўскае відовішча. Зляканае падтакванне, пытанні-пасткі, расквечаныя дробным кашлем злобнага следчага, — і лісліва-шчасныя вочы зацкаванай даносчыцы. Спачатку ў сцэне была процьма словаў. Але рэжысёр папрасіў актрысу: «А цяпер сыграй гэта аднымі вачыма». І яна сыграла.

Колбышаў не засяроджаецца на гратэскных рысах адданных савецкіх вінцакаў. Гэта звычайныя людзі са сваімі жарсцямі і хваробамі. Але карная машына, што абвешчае сябе ўсемагутнай, неўпрыкмет падточана іржой.

Зарука савецкага скону — жыццё і непасрэдныя дзеці, якія не баяцца дапамагаць «ворату». Дзіцячыя ролі, увогуле, наймацнейшыя ў фільме. Прататыпам хлопчыка Шуркі, якога сыграў Коля Спірыдонаў, стаўся сам аўтар аповесці Аляксандр Чакмянёў. А Дыяна Запрудская (якая ў беларускай казцы, што мае з'явіцца налета, — прынцэса) — у фільме Колбышава няўрымсліва шапялявая дзіўчынка.

На тле пераследнікаў і выратавальнікаў губляецца сам галоўны герой (Дзмітрый Ульянаў). Ён не дзейнічае, ён пазбягае выбару і — што зусім недаравальна для трагедыі — ён перакладае адказнасць на іншых. Галоўны герой — гэта правісанне і затрымка сюжэту, невытлумачальная дзірка ў апавяданні. І праблема тут зусім не ў акцёры.

Менавіта такі і наш час, які спыніўся на 16 гадоў. Дэсцьці там святло. Аднак антысталінскія сюжэты ўсё яшчэ актуальныя.

Мы ўжо ўцяклі з ГУЛАГаўскага эшалону, але ўсё яшчэ абкладзены ваўкамі ўласных страхай.

Мы ўжо выйшлі на шлях, але баімся зрабіць крок — і вакол сцюжа.

Мы прагнем свабоды, але па нявольніцкай звычцы перакладаем сваё вызваленне на іншых. Патавая сітуацыя: вазні не здольны быць на волі, турэмшчыкі не здольныя іх злавіць.

Кірыл Паліятаеў — кананічны тутэйшы, апеты ў шматлікіх жаллівых гутарках. Чалавек-трава з непераадольнай «ахвотаю жыць», які дзеля гэтай ахвоты адмаўляецца ад усялякае пэўнасці.

Але выбар зрабіць неабходна. Выбар, які пераўтвораць зіму ў вясну.

На экране — шэра-спюдзёнае насланне, падкрэсленае чырвона-крывавымі плямамі савецкіх сцягоў (трагедыяная светлапісь апэратара Паўла Зубрыцкага). За кадрам дзяўчынка шапялявым голасам шэпча малітву: «Даруй нам, Госпадзі... Выратуй нас, Госпадзі... і — захавай нас, Госпадзі, таму што мы людзі, а не звяры...» Кранальную малітву склаў дырэктар кінастудыі Уладзімір Замяталін, якога зусім нядаўна записвалі ў «ворагі нацыянальнай культуры».

Беларусь змяняецца.



## ▶ ПРЕЗЕНТАЦЫЯ

## АД ЯРАША І АКСАНЫ З ЛЮБОЮ!

Анатоль МЯЛЬГУЙ

Ужо чацвёрты сезон паэтычны тэатр «Арт.С» (art-s.by) запрашае на свае вечарыны ўсіх прыхільнікаў нацыянальнай культуры. «Фірмовыя» літаратурна-музычныя імпрэзы тэатра адбываюцца пры поўным аншлагу ў сталічнай бібліятэцы імя Цёткі. Не выключэннем стала і нядаўняя сустрэча аматараў беларускай музыкі і літаратуры, якая была прымеркавана да выхату ў выдавецтве «Мастацкая літаратура» дзіцячай «Незвычайнай энцыклапедыі беларускіх народных інструментаў». Гасцямі яе сталі аўтары кнігі — муж і жонка Яраш Малішэўскі і Аксана Спрычан.

Тэма выдання аўтарамі выбрана невыпадкова: Яраш Малішэўскі — калекцыянер старажытных беларускіх інструментаў, гісторык і фолк-выканаўца, вядомы слухачам па ўдзелу ў гуртах «Pete Paff» і «P.L.A.N.». Муза Яраша — жонка і, па сумяшчальніцтву, суаўтар «Незвычайнай энцыклапедыі...» Аксана Спрычан — знаная паэтка і аўтар шматлікіх зборнікаў, якія прынеслі ёй вядомасць у айчынай літаратуры.

Плод іх сумесных творчых намаганняў — «Незвычайная энцыклапедыя беларускіх народных інструментаў» — з'яўляецца, па сутнасці, першым у краіне сістэматызаваным выданнем для дзяцей, у якім у паэтычна-казачным ключы распаўсяецца пра шматлікія народныя музычныя інструменты: ад жалейкі да леры, ад цымбалаў

да дуды з басэтляй... Прыгтым аўтары прыводзяць не толькі фактычныя дадзеныя, але і паэтызаваныя легенды пра ўзнікненне таго ці іншага інструмента. Каляровым дадаткам да звестак і паэтычных легенд Я. Малішэўскага і А. Спрычан з'яўляюцца ілюстрацыі да «Энцыклапедыі...», якія таленавіта стварыла Вераніка Шніп.

Дарэчы, Вераніка прадэманстравала яшчэ адзін свой талент — музыканта, калі выступіла перад наведвальнікамі прэзентацыі ў складзе рок-гурта «SCALES». Дачку Вераніку падтрымалі і бацькі юнай мастачкі — паэтычны дуэт Віктара Шніпа і Людмілы Рублеўскай. Жывыя класікі сучаснай беларускай паэзіі парадавалі слухачоў цудоўнымі паэтычнымі радкамі, якія яны ў розныя часы прысвяцілі вечнай музычнай тэме. Гэта тэма

па-свойму хвалюе і айчынных казачнікаў: прадстаўніца «казачнага цэха» айчынай літаратуры Алена Масла прысвяціла свой твор цудам, якія творыць Музыка.

Расповед пра ідэю і працэс стварэння «Незвычайнай энцыклапедыі беларускіх народных інструментаў» аўтары выдання пабудавалі ў форме сямейнага дыялогу, калі Яраш і Аксана дапаўнялі сваімі думкамі і ўспамінамі чытанне паэтам Зміцерам Арцюхам асобных артыкулаў «Незвычайнай энцыклапедыі...». Галоўнымі дзеючымі «асобамі» вечарыны сталі ўсё ж беларускія народныя інструменты, якія ў выкананні свайго ўладальніка — Яраша Малішэўскага — прагучалі ў гэты вечар. Слухачы бурнымі воплескамі сустракалі і простыя народныя найгрышы на жалейцы, парных дудках, і лірніцкія баллады, адзначалі арганічнаю сувязь «Незвычайнай энцыклапедыі беларускіх народных інструментаў» і толькі што выданага З. Сідаровічам, Т. Матафонавай і іх дзецьмі Адсём і Тамашом «Дзіцячага альбому». Абодва гэтыя выданні — кнігу і дыск



Яраш Малішэўскі і Аксана Спрычан

— можна выкарыстоўваць у якасці рэпертуарных і метадалагічных дапаможнікаў на ўроках спеваў ці ў працэсе хатняй музычнай адукацыі ў беларускамоўных сем'ях.

Як пацвярджэнне гэтых слоў, на прэзентацыі прагучалі некалькі твораў з «Дзіцячага альбома» з выкарыстаннем дуды і скрыпкі, пра якія так цікава распаўсяецца ў «Незвычайнай энцыклапедыі беларускіх народных інструментаў». Асабліва шчыра слухачамі была прынята адна з песень «Дзіцячага альбома» — полька-прыпеўка «Рыба з ракам», якая так хораша прагучала ў перакладзе для звонкіх галасоў Адася і Тамаша.

Музычную эстафету праекта «Дзіцячы альбом» падхапілі больш сталыя артысты — удзельнікі літаратурна-музычнага гурта «Жаба ў каляіне». Гэта музычная суполка ў складзе вядомага ў паэтычных колах Міюра Фарыдовіча і гітарыста Максіма Іўкіна прапанавалі слухачам кароткія музычныя спектаклі

пагодле твораў класікаў айчынай паэзіі. Сюрпрызам ад «Жабы ў каляіне» стала феерычна-музычнае прачытанне артыкула з «Незвычайнай энцыклапедыі...» «Цымбалы», у якім бліскуча выканала партыю гэтага інструмента Надзея Каракулька.

Безумоўна, «Незвычайная энцыклапедыя беларускіх народных інструментаў» будзе мець поспех у чытачоў розных узростаў. Выданне паслужыць меце музычнага выхавання нашых дзяцей. Але каб яго мэты былі дасягнуты больш вынікова, патрэбна, каб «Незвычайная энцыклапедыя...» была дапоўнена не толькі змястоўна, але і мела аўдыё- і відэа-дадатак у выглядзе DVD-дыску з запісамі гучання інструментаў, пра якія ідзе размова ў кнізе. Зрэшты, па словах аўтараў, выданне будзе мець працяг. А значыць, ёсць надзея, што нашы заўвагі будуць улічаны ў новых тамаша гэтага карыснага даведніка.

## ▼ ВЫСТАВЫ

## ГЕРБАРЫЙ ЧАСУ

У Музеі сучаснага мастацтва з 12 па 30 кастрычніка свае жывапісныя і графічныя работы на выставе «Гербарый часу» дэманструюць чатыры выпускніцы Акадэміі мастацтваў 2000-х гадоў.



У маладых мастаках Ірыны Ясюкайць-Дударавай, Таццяны Грыневіч, Таццяны Казанцавай і Соф'і Піскун, як высвятляецца, хапае і абсалютна дарослага майстэрства, і густу, і здольнасці выступіць прадуманым калектыўным праектам, каб безумоўна «перамагчы» па якасці размешчаную ў гэтым жа музеі экспазіцыю «SOS» старэйшых калег з суполкі «Арцель». Магчыма, гэта прадказальна: маладыя могуць заявіць пра сябе толькі безумоўнай дасканаласцю сваіх прац. «Адбіткі, адлюстраванні, спыненыя імгненні» — знакі часу, падзей, успамінаў — праз тонкія, часам размытыя і няпэўныя формы і вобразы маладыя мастачкі ствараюць кожную свой непаўторны свет пачуццяў і эмоцый, які заваблівае глядача бясконцай разнастайнасцю магчымых асацыяцый. Заваблівае ў гульні фантазіі.

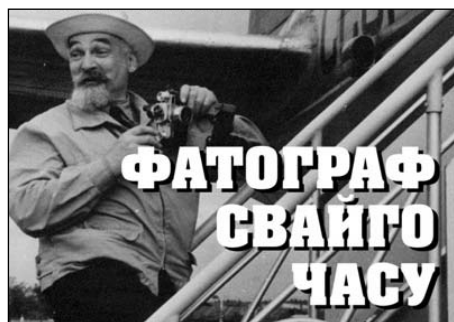
У Таццяны Грыневіч — больш зыбія, паэтычныя жывапісныя формы і пераасэнсаваныя цытаванні класікі авангарду ХХ стагоддзя — дзесьці паміж Лентулавым і Шагалам віцебскага перыяду, у Ірыны Ясюкайць-Дударавай

аб'екты адлюстравання вылеплены больш пэўна і адчувальна, але пагружаныя ў флёр пазачасавай і пазাপрасторавай атмасферы. Яны, як і стылі дзвюх іншых дзяўчат у графіцы, — выразна персанальныя.

Таццяна Казанцава эксперыментуе з манаромнай акварэллю, надаючы вывае якасці амаль афортнага адбітку. У той час як Соф'я Піскун уводзіць у графіку паэтычныя радкі на нямецкай і беларускай мовах. Відаць, падобны стыль вельмі б дапасавалася да ілюстравання невялікіх па-эстэцку вытанчаных паэтычных кніжачак. Адным словам, з выставы дакладна маем некалькі новых імёнаў, якія наўрад ці згубяцца ў будучым мастацкім жыцці краіны.

## ФАТОГРАФ СВАЙГО ЧАСУ І ЦЕНЬ ІЕРУСАЛІМА

У Нацыянальным гістарычным музеі дзве фотаэкспазіцыі, якія цалкам заслужана прыцягваюць вялікую ўвагу наведвальнікаў.



Вельмі да месца па профілі музея трапіла экспазіцыя «Фатограф свайго часу» (з 21 верасня па 31 кастрычніка), прысвечаная 120-годдзю старэйшага беларускага фотамайстра Ісака Восіпавіча Салавейчыка (1890–1967).

Адзін з заснавальнікаў самага вядомага ў Беларусі фотаклуба «Мінск» (1960) Салавейчык — патомны фатограф. Яго дзед Якаў (памёр у

1881 годзе), нясвіжскі месціч, трымаў фотаапараты ў Слоніме, Пружанах, Гродна, бацька Восіп — у Гродна і Беластоку, дзе і нарадзіўся герой выставы. Яго біяграфія звязана з першымі ілюстраванымі беларускімі часопісамі 1930-х, афармленнем прамысловых і сельскагаспадарчых выстаў у Мінску і Маскве, першымі курсамі фотамастацтва і гурткамі аматараў фота ў Віцебску і Мінску. Вельмі плённы перыяд творчасці — праца ў газеце «Літаратура і мастацтва» ў 1952–1960 гадах у фатографам Нацыянальнага мастацкага музея.

На здымках Салавейчыка — мастакі і скульптары Волкаў, Герус, Бембель, літаратары Мележ і Крапіва, Макаёнак за чытаннем п'есы ў Купалаўскім тэатры (толькі нядаўна купалаўцы зноў пачалі вяртацца да гэтай плённай традыцыі аўтарскага прэзентавання тэкстаў). Першыя фотамантажы і гумарыстычныя віншавальныя фотапаштоўкі. Замалёўкі з штодзённага (неплакатнага) жыцця краіны 1930–1960-х гадоў. І, што цікава для гістарычнай рэтраспектывы фотасправы ў Беларусі, паказаны некалькі работ атэлье дзеда і бацькі Ісака Салавейчыка.

Размешчаная ў вялікай экспазіцыйнай зале Нацыянальнага гістарычнага музея, падрыхтаваная пасольствам Ізраіля выстава «Цень Іерусаліма» з 13 па 31 кастрычніка прапануе эфектныя натурныя здымкі старадаўняй сталіцы трох рэлігій, непараўнальна краязвіды Мёртвага мора, знакамітага Кумранскага плато.



Работы выкананы эмігрантамі з Украіны Леанідам Падрулем, сталым фатографам «National Geographic», што і абумоўлівае панарамна-фак-

турную прыгажосць яго па-часопіснаму эфектных работ. Ёсць і спецыяльныя тэмы — старыя святыні Іерусаліма, уключаючы Храм Труны Гасподняй, вобразы старых «кашэрна-пейсатых» габрэяў, «біблейскага народу».

## ШКАЛА РЫХТАРА

У Галерэі «Ў» пасля пераезду калектыву яе экспазіцыянераў з памяшкання «Падземкі» ў новыя прыгожыя інтэр'еры бліжэй да Плошчы Перамогі не ўсе праекты атрымліваюцца раўназначныя.

Магчыма, страцілася прыцягальнасць камернасці і непасрэднасці, паболела гламурнай пафаснасці. Але задума выставы «Шкала Рыхтара» (экспануецца з 8 па 25 кастрычніка) Руслана Вашкевіча з адзінай у некалькі паасобных экспазіцыйных стэндах кампазіцыяй «Жанчына з парасонам», падкупляе цэласнасцю вобразнага мінімалізму. Адлюстраванне жанчыны драбіцца і змяняецца ў выстаўленых геаметрычна роўным шэрагам паверхнях. Як, падобна ў прымеце ці ў калейдаскопе, дробяцца і перамешваюцца нашы успаміны і ўражанні, мінулае і сённяшняе, спараджаючы спецыфічную гульні святасці і фармуемы ўяўленне пра наваколны свет.

Канцэпцыя пабудавана на ідэі «false recognition» («памылковага пазнання»), распрацаваная ў кнізе філосафа Анры Бергсона (1859–1941) «Памяць пра сапраўднасць і памылковае пазнанне» (1908). «Памылковае пазнанне» — з'ява, падобная да феномена «дэжавю», толькі мацнейшая, калі ў чалавека з'яўляецца адчуванне, быццам ён не проста перажывае бачанае раней, але пазнае цэлую паслядоўнасць падзей. Выстава — як лабараторны эксперымент па аналізе механізмаў успрымання і чалавечай памяці, якая пераплітае «новае» і «старае» ў сучаснасці.

Падрыхтаваў Аляксей Хадыка

▶ **НОВЫ СЕЗОН**

# МУЗЫКА ГРУНВАЛЬДА

Аляксей ХАДЫКА

**24 кастрычніка ансамбль салістаў Белдзяржфілармоніі «Класік-Авангард» пад кіраўніцтвам Уладзіміра Байдава адчыняе канцэртны сезон праграмай, прысвечанай слаўнай гісторыі Грунвальдскай бітвы.**

У выкананні калектыву пры ўдзеле Дзяржаўнай акадэмічнай харавой капэлы імя Р. Шырмы пад кіраўніцтвам Людмілы Яфімавай прагучаць гімн «Багародзіца», «Малітвы перад Грунвальдскай бітвай» Г. Гарэлавай, «Песні даўнейшых ліцьвінаў» В. Кузняцова, сюіта «Грунвальд-1410» У. Байдава. Цяжка ўявіць: у 1529 годзе тэкст «Багародзіцы» на старабеларускай мове быў змешчаны ў першай рэдакцыі Статута ВКЛ, што ёсць сведчаннем асаблівай запатрабаванасці, нават знакавасці твора. Пад назвай «Песнь о велебной девици панне Марии». Песня, малітва, гімн трапіла ў канстытуцыю дзяржавы.

«Багародзіца», вельмі папулярная і ў Польшчы, таксама даўно адаптавана да культуры нашых суседзяў і лічыцца «найстарэйшай польскай рэлігійнай

песняй». Там яна гучыць на святах і ў касцёлах, яе спяваюць рыцарскія клубы. У польскіх дакументах і выданнях тэкст твора з'явіўся напачатку XV стагоддзя, але яго першыя куплеты, верагодней, датуецца нават канцом XIII стагоддзя, яшчэ часамі сярэднявечча. І паходзіць ён з памежжа культур, бо пісаўся на лацінскай мове з уплывамі грэчаскай і царкоўна-славянскай. Выконвалася песня спачатку падчас службаў, а ўжо ў XV стагоддзі стала рыцарскай і гучала перад бітвамі і ў час каранацыяў.

Старабеларускі тэкст быў упершыню надрукаваны ва ўзгаданым Статуце, у 1529 годзе. Тады ж у кастрычніку 9-гадовы Жыгімонт II Аўгуст, сын Жыгімонта I Старога, быў абвешчаны на сойме ў Вільні вялікім князем ВКЛ. «Багародзіца» зрабілася гімнам і для беларусаў, і, выходзячы на палі Грунвальда, шыхты нашых продкаў, магчыма, спявалі яе не толькі на латыні. У наш час да харавога канцэртнага выканання гімн гучаў у версіях гурта «Стары Ольса» і хору «Унія».

Па словах стваральніцы канцэпцыі праграмы, вядомага гісторыка музыкі Святлены Немагай, яе ідэя першапачаткова фармавалася вакол твора Уладзіміра Байдава «Грун-

вальд-1410», задуманага як музычна-літаратурная містэрыя. Сваімі вобразамі, мелодыкай і спосабам выканання сюіта мусіць пагрузіць слухачоў у атмасферу эпохі, паказаўшы сучаснае бачанне беларускім кампазітарам даўніх падзей. Некалькі стагоддзяў таму музычныя прадстаўленні фармаваліся вакол выступу акцёра, які ў паўзах паміж паасобнымі нумарамі выступаў з драматычнымі інтэрмедыямі.

Падобная сцэнічная традыцыя захоўвалася аж да часоў Грыга: як музычна-літаратурны спектакль прадстаўлялі знакамитага «Пер Гюнта». Але ў поўным фармаце, працягласцю каля 2 гадзін, твор Байдава будзе вынесены на сцэну праз некалькі месяцаў. 24 кастрычніка прагучаць толькі музычныя часткі, якія таксама маюць гістарычную канву: «Бітва», «Кароль і манах» (супрацьстаянне ордэну), «Плач княгіні Ганны, жонкі Вітаўта», «Малітва белагаловых», «Рэквіем» — дзе, між іншым, закладзены і агульначалавечы антываенны настрой. Іншыя творы праграмы мусяць сучаснымі мастацкімі сродкамі ў рэчышчы нацыянальнай культурнай спадчыны паспрыяць увабленню духа падзей і часу Грунвальда.

▶ **КНИГА**

## У ПОШУКАХ СТРАЧАНАГА

Калі гаворка заходзіць пра аўтабіяграфію, мы заўсёды ўяўляем савецкія «палову аркуша пра сябе».

Брашура маладога гісторыка і журналіста Аляксея Шалахоўскага «Польскі кавалер» не падыходзіць пад гэта вызначэнне не толькі таму, што складаецца аж з 20-ці старонак. Проста гэты расповед, хоць і біяграфічны па сутнасці, усё ж не падобны на шматлікія модныя сёння «SV», бо ў ім ёсць не толькі «голыя» факты, але і эмоцыі.

Адзін з эпизодаў тычыцца роднай вёскі аўтара Развадава, што знаходзіцца ў Клічаўскім раёне Магілёўскай вобласці.

«У вёсцы Развадава засталіся 8 старых — трое мужчын і пяць жанчын... Краму ўжо даўно разабралі на дровы, і яна не існуе. Ферму разбурылі, і цялят ніхто даўно ніхто не гадуе. Палі пустуюць. Няма каму і што сеяць, плошчу засаджаюць лесам».

Каментавач тут нешта няма ніякага сэнсу, бо кожны з нас можа дадаць свае ўражанні. А «Польскі кавалер» — не таму, што тут ёсць нейкія шляхецкія карані, а таму, што ў гэтых словах ёсць шчырая настальгія па незваротна страчаным.

Аляксандр Тамковіч

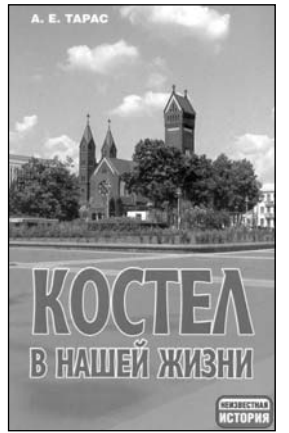
## НЕВЯДОМАЯ ГІСТОРЫЯ

19 кастрычніка ў кнігарні «Кніжны салон» на Калініна, 5 у Мінску прайшла прэзентацыя кнігі Анатоля Тараса «Костел в нашей жизни», якая выйшла ў яго серыі «Неизвестная история».

Як паведаміў прысутным аўтар, інфармацыйнай нагодай да падрыхтоўкі выдання зрабіўся 100-гадовы юбілей мінскага касцёла Святых Сымона і Алены, які будзе адзначацца 21 лістапада. Таму вялікую дапамогу ў падрыхтоўцы выдання — асабліва ў падборы матэрыялаў, якія датычаць гісторыі Чырвонага касцёла і дзейнасці яго парафіі, — аказаў прабашч мінскага храма Уладзіслаў Завальнюк. 102 старонкі тэксту ў добра ілюстраванай кнізе, аднак, прысвечаны шырэйшаму колу пытанняў.

Па-першае, гісторыі ўсіх каталіцкіх храмаў і кляштару Мінска. Па-другое, у выданні падрабязна распавядаецца пра будаўніцтва Чырвонага касцёла, драматычныя падзеі з жыцця сям'і яго фундатара Эдварда Вайніловіча. Нарэшце, А. Тарас расказвае пра адраджэнне культавага будынка пасля дзесяцігоддзяў занябання.

Аляксей Хадыка



# бібліятэка ў тваёй хаце

10 гадоў у сеціве

Аб'яднанне «Białoruskie Towarzystwo Historyczne», Польша, 15-449, Беласток, вул. Пролетаріацка, 11. Рэгістрацыйны нумар: 0000100142

**amunikat.org**  
Беларуская Інтэрнэт-Бібліятэка



6 000 кнігаў, газэтаў і часопісаў • размовы пра культуру і літаратурныя радыёперадачы • навінкі выдавецкага рынку

**Новы Час**  
Агульнапалітычная штотыднёвая газета  
Выдаецца з сакавіка 2002 г.  
Галоўны рэдактар  
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

Зарэгістравана Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

**ЗАСНАВАЛЬНІК:** Мінская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас: 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл.: 284-85-11.

**ВЫДАВЕЦ:** Прыватнае выдавецкае унітарнае прадпрыемства «Час навінаў». Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

**АДРАС РЕДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА:**  
220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1-1234.  
Тэл.: +375 29 651 21 12, +375 17 268 52 81.  
novychas@gmail.com; www.novychas.org

**НАДРУКАВАНА** ў друкарні УП «Плутас-Маркет». г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А.  
Замова № 1056

Падпісана да друку 22.10.2010. 8.00.

Наклад 6000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.

Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая.

Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэцэнзуе мастацкія творы. Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.